

„Jeigu Dievas yra su mumis, tuomet kur yra visi stebuklai?“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1961 m. gruodžio 31 d. vakarą, Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).

Ačiū tau, broli Nevili. Labas vakaras, draugai. Ir vėl esame čia. Šį rytą aš kalbėjau ne mažiau kaip keturias valandas. Tai yra gėda. Ir po keturių valandų kalbėjimo, greičiausiai jūs taip nuo manęs pavargote, kad norėtumėte mane nuvyti nuo pakylos.

2 [Susirinkusieji sako „Ne!“. Brolio Branhamo brolis Dokas sako: „Tai man šį tą primena. Kažkas šiandien pasakė, kad tu visada turi iki galo neišsakytų dalykų, prie kurių vis neprieini“. – Red.] Taip, pone. [Bet šį vakarą, brangusis, galite užimti tiek laiko, kiek tik panorėsi“. Susirinkusieji sako: „Amen!“]. Dokas sako: „Todėl žiūrėk, nieko nepraleisk“.] Aš čia turiu užsirašęs maždaug kaip pusę Biblijos. [Kažkas sako: „Turi visą naktį pamokslavimui“.] Mes čia turime kelis brangius brolius, mes norime ir juos išgirsti.

3 Kam iš jūsų patiko šio ryto tarnavimas... [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Faktiškai truko keturias valandas. Aš nežinau į kurią garsajuostę tai tilpo...

4 Mano sesuo paskambino man po tarnavimo ir ji pasakė: „Greičiausiai tai nebuvo skirta niekam kitam“. Pasakė: „Greičiausiai tai buvo skirta tik man“. Ir ji paklausė savo vyro Džiunjoro, pasakė: „O ką tu manai?“. „O, – pasakė jis, – esu girdėjęs geresnių brolio Branhamo pamokslų“. Ji pasakė: „Tuomet buvau tikra, kad jis visas buvo skirtas man,“ – pasakė ji.

5 Aš manau, kad ji sėdi ten gale, nes aš norėčiau papasakoti apie ją, bet aš tiesiog to nedarysiu. Dolores, kur tu esi? Jos ten nėra. Na, tuomet aš papasakosiu. Ji pasakė: „Aš buvau kalta, todėl kad naudoju šiek tiek, na žinai, kosmetikos; šiek tiek kirpau plaukus“. Pasakė: „Su tuo viskas baigta“. Ji suvokė, kad nebuvo iki galo numirusi, suprantate. Jūs turite numirti, taip buvo pavadintas pamokslas... skirtas Naujesiems Metams. Tegul Viešpats suteiks Savo palaiminimus.

6 Taip malonu yra šį vakarą matyti tiek daug susirinkusių žmonių. Brolis Grehamas Snelingas, man pavyko ateiti pačiu laiku, kad išgirsčiau kaip jis baigia giedoti tą senąją giesmę: „Ir mes vyksime gyventi ant Siono Uolos“.

7 Spėju, kad čia nėra nei vieno, kuris prisimintų Rabiną Losoną. Kas nors prisimena jį? Taip, du ar trys iš jūsų, broli Grehamą, kuris... ir broli Sloterį. Tai priminė man broli Losoną. Ar prisiminate, kaip jis anksčiau giedojo? Nedidelio ūgio vyrukas, aš vadinau jį „rabinu“, nes jis dėvėjo mažą, plokščią, juodą kepuraitę. Jis buvo sekmininkų pamokslininkas. Tačiau dėvėjo didelius vėžlio kiauto akinius ir aš sakydavau: „Tu atrodai tiesiog kaip rabinas“. Ir todėl mes visada vadinome jį „Rabinu Losonu“, nuostabus, žemo ūgio brolis. Ir jis... jis buvo toks

senas, jis ateidavo susikūprinęs; jį buvo partrenkęs automobilis ir dėl to jo keliai tapo nelankstūs. Jis pakabindavo savo ramentą arba savo lazda, su kuria vaikščiojo, štai iš šios pusės čia. Ir aš atsisėsdavau ant kėdės. O kai jis prieidavo prie tos vietos giesmėje: „Kai mirtingojo gyvenimo ratai visiškai sustos...“ – jis nukabindavo tą seną lazda, pakeldavo per savo petį ir užkabindavo ją man per kaklą, ir timptelėdavo mane žemyn štai taip, apkabindavo mane ir pasakydavo: „...tuomet mes vyksime gyventi ant Siono Uolos“.

8 Dar kas nors, kas nors iš jūsų, ar pažinojote Rabiną Losoną? Tik keli iš jūsų. Tuomet noriu pasakyti štai ką. Jam įvyko keistas dalykas. Jis buvo tikras, paprastas pamokslininkas, puikus brolis. Ir jis... jis neturėjo jokių didelių įpareigojimų; ne tokia buvo jo misija. Bet, aš tikiu, kad jis gyveno ištikimai atžvilgiu to, kam buvo įpareigotas, tai svarbiausias dalykas.

9 Bet jo žmona manė, kad pamokslaudamas jis neuždirba pakankamai pinigų, todėl jie norėjo jam surasti darbą. Jis visą laiką nagrinėjo Bibliją. Todėl vieną dieną ji taip ant jo supyko, kad pastvėrė Bibliją nuo jo kelių, išplėšė ją ir įkaitino krosnį, ir sugrūdo ją į krosnį, ir sudegino ją. Po kelių mėnesių ji kabino Kalėdines lemputes, užsidegus Kalėdų eglutei, ugnis perėjo ant jos ir visiškai ją sudegino, būtent tuose pačiuose namuose. Matote, jūs pjaunate tai, ką pasėjate. „Nelieskite mano pateptųjų ir mano pranašams nedarykite pikto“. Suprantate?

10 Mažtant apie Dievo Žodį. Tie žmonės, kurie ten patyrė tą nelaimingą atsitikimą, o po to Šėtonas bandė sunaikinti jų... Aš tik ką pastebėjau kaip jie ten gale atsistojo, tik ką, kad kitus praleistų. Jų gyvenamoji priekaba, praktiškai viskas tame kambaryje supleškėjo. Aš buvau atvykęs pažiūrėti. Vienintelis dalykas, kuris išliko, aš manau, buvo palaimintoji, sena Biblija ir, manau, dar mano knyga ir brolio Ozbornio. Absoliučiai viskas supleškėjo jų gyvenamoje priekaboje. Aš pakėliau tą Bibliją, ji buvo tik šiek tiek aprūkusi iš išorės. Aš pasakiau broliui ir sesei, kad vieną dieną, Viešpačiui leidus, norėčiau ją atsinešti čia prie sakyklos ir pamokslauti tema: „Dangūs ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis“. Kai viskas praeis, Žodis tebebus čia. Ar tai ne nuostabu kaip Dievas rūpinasi Savo Žodžiu? Todėl leiskite Žodžiui jumyse būti, Jis pasirūpins jumis. Tai tiesa.

11 Vieno potvynio metu... Aš pamokslavau čia vieną vakarą ir palikau savo Bibliją. 1937 m. potvynis užliejo per naktį, beveik, užliejo visą maldyklą; pakėlė vat štai šią sakyklą, pakėlė ją aukšty (anuomet ten kitų lubų nebuvo) ir ji plūduriavo liesdama lubas. Žodis buvo ne ant sakyklos viršaus; vietoj to, kad ji nuskęstų, ji plūduriavo, pakilo iki pat lubų. Ir aš irkludamas plaukiojau po visą šią vietą, valtyje. Bet po to, kai vandenys nuslūgo, ji nusileido ir gulėjo atversta ties tuo pačiu skyriumi iš kurio aš skaičiau, po potvynio. „Dangūs ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis“. Tai tiesa. Jis yra nuostabus. Ar ne?

12 Nuoširdžiai tariant, aš... aš nenoriu čia ilgai užsilaikyti, noriu kalbėti labai trumpai, nes čia yra tiek daug puikių tarnautojų. Aš galvojau, kad galėsiu juos visus pakviesti ant pakylos, tačiau mes neturime jiems sėdimų vietų. Nes atėjęs į auditoriją aš pamačiau jau kelis, kurie, greičiausiai, turi pamokslą šiam vakarui. Mes norime pasiklausyti mūsų pastoriaus ir kitų, pamokslą, kurį jie turi savo širdyse skirtą šiam vakarui. Ir aš pasistengsiu kalbėti labai glaustai ir pasistengsiu išsakyti ne ilgą mintį.

13 O po to, šį vakarą, mes padarysime vieną dalyką arba atliksime šį tą, jeigu Dievas leis, tai, ko mes nesame darę nuo pat... apskritai mano gyvenime. Kažkurią dieną tiesiog pagalvojau apie tai, paskambinau broliui Neviliui ir jis taip pat pagalvojo, kad tai puiki idėja. Vietoj tų visų įprastų švilpynių ir šūkavimų, ir triukšmavimų, ir gėrimo, ir Naujųjų Metų puotavimo, ir panašių dalykų, mes ateisime prie altoriaus ir priimsime komuniją, vidurnakčio metu. Su... Ir kiekvienas iš mūsų, šį vakarą klausydami žodžių, šių skirtingų tarnautojų, būkime labai pagarbūs.

14 Taigi, praėjusio sekmadienio vakarą aš pamokslavau Kalėdinį pamokslą. Ir po to aš pasakiau bažnyčiai, žmonėms iš Džordžijos ir įvairių vietų: „Neateikite,“ – nes tai atims iš jų vaikų Kalėdas. Jie... Jie laukia jų, nes jie yra tik vaikai. O jums aš galėsiu duoti garsajuostes. Taigi, jūs, kurie negalėjote ateiti – garsajuostė bus apmokėta mano sąskaita. Tiesiog praneškite broliui Vudui ir kitiems, o aš... aš tuo pasirūpinsiu ir jūs gausite garsajuostę.

15 O dabar, šį vakarą, aš pradžioje tiesiog noriu pasakyti šį vieną dalyką, prieš perskaitant ištrauką.

16 Ir greičiausiai pamokslaudami mes užtruksime beveik iki vidurnakčio. Ir po to mes ketiname, likus maždaug penkiolikai, dvidešimt minučių iki dvylikos, mes išeisime ir atnešime košerinį maistą – Viešpaties Vakarienę, velykinį avinėlį. Ir padėsime jį čia, košerinį maistą ir tuomet padėkosime Dievui, ir sustosime prie altoriaus su palenktomis galvomis ir širdimis, ir priimsime Viešpaties komuniją. Ir aš manau, kad tame kambaryje yra nemažai garso įrašymo prietaisų ir panašiai. Aš nežinau ar mes... Ką sakote? Tuo metu jų jau ten nebus, todėl mums nereikės praleisti kojų plovimo. O rytoj pirmadienis ir kai kurie žmonės yra ne iš šio miesto, todėl turės daug laiko, kad sugrįžtų namo. Ir tikimės, kad Dievas jus dabar palaimins.

17 Ir šis laikas greičiausiai bus paskutinis, kai galėsiu su jumis pabūti, kol sugrįšiu iš vakarų. Aš išvykstu į Arizoną, greičiausiai pirma vyksiu į Luizianą, o po to į Arizoną ir Kaliforniją. Ir po to, vos tik sugrįšiu, aš viliosiu ir vėl susitikti su jumis. Iki to laiko – melskimės.

18 Kelionės maršruto dar nesu suplanavęs. Aš manau, kad pamatysiu brolių Bordersą šį vakarą susirinkime. Aš atkreipiau į jį dėmesį šį rytą. Ir jis daro sąrašą, ir jis kažkurią dieną parodė man užrašų knygelę pilną įvairiausių pakvietimų. Bet kažkodėl šiuo laiku Šventoji Dvasia man pasakė: „Vykt į vieną vietą. Ir kai joje pabaigsi, Aš pasakysiu tau, kur vykti iš ten“. Suprantate, tiesiog ves toliau štai taip, ką toliau daryti. Todėl mes privalome būti labai jautrūs, kai Ji pradeda tai daryti, suprantate, tiesiog žino kur kas nors šaukiasi ir laukia.

19 Tai nėra kaip Naujametinis pasižadėjimas, nes mes tuo neužsiimame; iš jų nėra jokios naudos, jūs vis tiek juos sulaužysite. Aš matydavau kaip mano tėvelis išmesdavo kramtomąjį tabaką, kiekvieną Naujųjų Metų naktį; bet jis stebėdavo, kur jį numesdavo, tam, kad kitą dieną galėtų jį pasiimti. Suprantate? Ir maždaug taip su tuo ir yra. Neduokime naujametinių pažadų. Prašykime malonės ir gailestingumo, prašykime Dievo gailestingumo.

20 Ir jeigu aš daugiau neturėsiu galimybės, iki komunijos pradžios, greičiausiai jai atėjus turėsime paskubėti... Aš... Tai yra vienas dalykas, kurį trokštu padaryti; vienas iš mano troškimų yra pamatyti Bažnyčią be dėmės ar be raukšlės, kad Šventoji Dvasia... Broli

Grahamai, toks buvo mano širdies didelis noras; pamatyti Bažnyčią, kuri būtų tokia pripildyta Dievu, kad niekur joje negalėtų būti rasta nuodėmė, kad Šventoji Dvasia realiu metu ją įvardintų, kas tai bebūtų. Aš noriu tai pamatyti.

21 Ir vienas dalykas, kurio trokštu, vienas didis regėjimas nuo Viešpaties, kurio aš visada troškau, kad Viešpats parodytų, Vieną rytą Jis tai parodė man, maždaug dešimtą valandą ryto. Ir tai patenkino mano troškimą. Metų metus aš buvau tarnautojas; Aš troškau tai pamatyti ir galiausiai tai išsipildė. Dabar aš esu labai dėkingas Dievui. Aš dar nesu to pasakojęs, tiesiog turiu tai užsirašęs. Ir aš žinau, kad tai yra tiksliai tai, ko aš ir buvau visą laiką prašęs.

22 O dabar aš meldžiu ir pasitikiu Dievu. Ir šį vakarą aš iš naujo pašvenčiu savo gyvenimą Jam, prie šios sakyklos. Tas vienas didelis troškimas mano gyvenime yra būti dar nuolankesniu prieš Dievą ir Jo žmones. Žinau, kad tai yra viena iš mano esminių klaidų, kai tam tikru būdu elgiausi su žmonėmis, tai nemažai iš manęs pareikalavo to, ką anksčiau turėjau. Aš pasitikiu, kad Dievas ir vėl atstatys tą džiaugsmą, kurį kadaise turėjau. Nėra taip, kad aš praradau džiaugsmą, ne; bet aš turiu omenyje tai, kad noriu jo dar daugiau, daugiau, daugiau nusižeminimo, kad tarnaučiau Viešpačiui. Šiems artėjantiems metams pažadėjau Dievui, jeigu Jis leis man gyventi ir suteiks man sveikatos ir jėgų, aš pasistengsiu būti Dievo tarnu, ir broliu žmonėms, iš visos širdies.

Telaimina jus dabar Dievas. Palenkime savo galvas tik trumpam.

23 Pasauliui, Tėve, sukantis aplink pusiaują, kaip mums yra pasakyta, dabar jis ir vėl pradės judėti link... nuo trumpiausios metų dienos link ilgiausios. Jau nedaug liko iki kol pasigirs švilpynės, žmonės pradės šūkauti, varpai pradės skambėti; ir senųjų metų nebebus, ir naujieji metai prasidės. Tėve, mes dėkojame Tau, kad Tu leidai mums nugyventi šiuos 1962-uosius metus. Ir mes meldžiame, kad Tu atleistum mums visas mūsų nuodėmes, kurias padarėme šiais metais. Ir jeigu buvo nors vienas dalykas, kurį mes padarėme, kuris buvo geras, tegul Tavo Vardas bus pašlovintas. Nes tai ne mes, nevertieji; bet tai buvai Tu, Šventoji Dvasia, kuri galiausiai prasiveržė iki mūsų gyvenimo, nežiūrint į mūsų sukilėlišką būseną ir padarė kažką, kas išaukštino Dievą. Mes esame dėkingi, kad Ji tai padarė. Tėve, mes meldžiame šį vakarą, kad Ji patrauktų mus į šalį, kaskart, ir leistų Dievo valiai būti išpildytai mūsų gyvenimuose.

24 O šį vakarą mūsų seserinės bažnyčios, jų pastoriai čia sėdi; mūsų brolis Grahamas ir broliai iš įvairių šalies vietų; Utikos, Seltersburgo ir Džordžtauno, iš kur jie bebūtų. Brangios sielos susirinko iš daug kur, net iš valstijų, šį vakarą, kad padėtų mums šiose didelėse iškilmėse, kurias mes švenčiame; ir jie paskyrė laiką giesmių giedojimui, maldai ir Žodžio klausymui. Pripildyk kiekvieną širdį. Pašalink visas abejones. Patrauk visas baimes. Patrauk bet kokį nuovargį. Ir leisk Šventajai Dvasiai įeiti į mūsų širdis ir pasodinti Žodį. Leisk mums būti lauku, į kurį Žodis bus pasėtas, kuris ateinančiais metais atneš vaisius. Suteik tai, Viešpatie.

25 Padėk man dabar, nes dabar yra mano laikas, burtas iškrito šiuo laiku kalbėti man. Aš meldžiu, kad Tu pateptum žodžius, kurie bus pasakyti. Ir tegul jie galės išeiti būdami po Šventosios Dvasios patepimu, turės lūkesčius, Viešpatie, atvesti žmones, tuos, kurie Tavęs

nepažįsta, pas Tave; ir tie, kurie yra čia, tegul jie įgis dar daugiau tikėjimo, kad tarnautų Tau. Suteik tai, Viešpatie. Ir padėk man su balsu, nes esu labai peršalęs ir pavargęs nuo keturių valandų trukmės pamokslo šį rytą, aš meldžiu, kad Tu padėtum man. Padėk visiems mums ir paruošk mus dabar artėjančiam tarnavimui ir komunijai.

26 Palaimink šią bažnyčią ir jos pastorių, mūsų brolių Nevilį, jos turto globėjus ir diakonus, ir tegul jie tarnaus dar narsiau šiais metais nei kada nors anksčiau. Ačiū Tau už jų tarnavimą ir jų narsumą. Kaip jie palaikė mane, kai man reikėjo, kad kas nors mane palaikytų! Brolis Nevilis ir brolis Rojus Robersonas, ir visi brangūs broliai, kurie palaikė mus sunkiais laikais, ir, Šventosios Dvasios vedime, padarė geriausius sprendimus. Ir sprendimai, kuriuos jie padarė, buvo įrodyta, kad jie yra Tavo valioje, nes Tu palaiminai jų sprendimus. Dieve, ir toliau būk su jais. Padėk visiems mums, esantiems dabar kartu. Mes prašome Jėzaus Vardu. Amen.

27 Dabar jums, kurie užsirašote Rašto vietas... Ir tikiuosi, kad jūs už mane melsitės. Ir kelioms akimirkoms aš norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į Rašto ištrauką, kurią galime surasti Teisėjų knygoje, 6-ame skyriuje, pradedant 7-ąja eilute. Aš norėčiau, kad jūs ramiai pasiklausytumėte ir išgirstumėte Žodį.

28 Ar jūs girdite man ten gale, ar gerai? Pakelkite savo rankas, jeigu girdite. Puiku. Ir jeigu jie atkreiptų dėmesį, tie, kurie pagamino šį mikrofoną, pamatytų, kad jis puikiai atlieka savo darbą. Ar garsajuosčių įrašas paleistas?

29 Teisėjų 6-as skyrius, 7-oji eilutė. Dabar įdėmiai klausykite, nes aš remsiuosi tuo kiek vėliau.

Ir įvyko, kai Izraelio vaikai šaukėsi Viešpaties dėl midjaniečių...

Viešpats atsiuntė Izraelio vaikams pranašą, kuris jiems tarė: „Taip sako Viešpats Izraelio Dievas: ‘Aš vedžiau jus aukštyn iš Egipto... ir išvedžiau jus iš vergovės namų;

...ir išvadavau jus iš egiptiečių rankos ir iš visų jūsų engėjų rankos... ir išvariau juos iš jūsų akivaizdos, ir daviau jums jų šalį;

ir pasakiau jums: ‘Aš esu Viešpats, jūsų Dievas; nebijokite dievų amoritų, kurių šalyje jūs gyvenate’; bet jūs nepaklusote mano balsui“.

Ir atėjo Viešpaties angelas ir atsisėdo po Ofroje esančiu ąžuolu, priklausančiu abiezeriui Joašui; o jo sūnus Gideonas kėlė kviečius prie vyno spaustuvo, kad juos paslėptų nuo midjaniečių.

Ir jam pasirodė Viešpaties angelas ir tarė jam: „Viešpats yra su tavimi, galingas narsuoli“.

O Gideonas jam tarė: „O, mano Viešpatie, jei Viešpats yra su mumis, tai kodėl mums visa tai atsitiko? Ir kur yra visi jo stebuklai, apie kuriuos mums pasakojo mūsų tėvai, sakydami: ‘Argi ne Viešpats mus išvedė aukštyn iš Egipto? Bet dabar Viešpats yra mus palikęs ir atidavęs į midjaniečių rankas“.

O Viešpats pažiūrėjo į jį ir tarė: „Eik su šita savo galia ir išgelbėk Izraelį iš midjaniečių rankos; ar aš tavęs nesiunčiu?“

30 Jeigu tai bus tinkama Dievui, aš norėčiau iš ten paimti pavadinimą, iš, aš manau... maždaug 14-os eilutės, kurioje pasakyta: „Jeigu Dievas yra su mumis, tuomet kur yra visi stebuklai?“.

Taigi, mes visi žinome Izraelio Teisėjų knygą.

31 Ir kaip jie pasielgė su izraelitais; filistinai, midjaniečiai, amoritai ir visi kiti užgulė kaip skėriai, ir tiesiog suėdė, ką tie turėjo, ir išsivežė tai ir taip toliau darė. Bet, ar jūs pastebėjote, jie negalėjo to daryti tol, kol Izraelis pirma neatpuolė nuo Dievo.

32 Velnias negali ant jūsų uždėti savo kojos, kad jums pakenktų, kol pirma jūs neatkrentate nuo Dievo. Jūs privalote to nepamiršti. Pasitikrinkite, kai kas nors nutinka ar jūs esate tikėjime, ar ne, pažiūrėkite ar esate teisinguose santykiuose su Dievu; tuomet, nepamirškite, velnias negali padaryti jums jokios žalos, jūs esate Kristuje.

33 Ir šioje vietoje čia, mes neseniai praėjome... Prieš kelis metus ten buvo pranašė Debora ir Barakas. Ir kaip ji buvo pranašavusi ir pasakė jiems, ką daryti, ir tai buvo visiškai teisingai; Barakas, didis karys; ir kaip jie parašė giesmę apie triumfą prieš priešą. Bet jiems tik tereikėjo šiek tiek išsukti iš kelio ir jie vėl atsidūrė senose vėžėse.

34 O, tai yra šiandieninės bažnyčios paveikslas! Vos tik yra išsukama iš vienu vėžių, iš karto yra atsiduriama kitose. Tačiau atėjo laikas veiksmui. Ir dabar yra tas pats, atėjo laikas veiksmui. Atėjo laikas sustoti „žaisti bažnyčia“ su Dievu. Daugiau nebėra „žaidimo bažnyčios“. Mes turime rimtai užsiimti reikalais. Ir aš tikiuosi, kad tas pats Dievas šį vakarą tai įdės į žmonių širdis, kad atėjo laikas sustoti „žaisti bažnyčia“, apsimitinėti religingu, apsimitinėti teisiu ir dabar atėjo laikas veiksmui.

35 Šį rytą aš kalbėjau tema apie tai, kas yra naujasis gimimas ir kaip mes prie jo priiname, neabejotinai tai vis dar yra giliai mūsų širdyje. Dabar atėjo laikas veikti pagrindu to, ką jūs laikote Tiesa. Jūs negalite veikti tikėjimu, jeigu pirma nežinote, ką darote. Pirmiausiai turite žinoti tai, ką darote, prieš galėdami patikėti, kad galite tai padaryti.

36 Kartą kažkas man pasakė, garsus daktaras, pasakojo apie stebuklą, kuris įvyko tarp... sergančio žmogaus. Ir jis pasakė man: „Pamokslininke, nejaugi tu netiki, kad jeigu tu pasakytum tiems žmonėms nueiti ir paliesti medį ir stulpą, įvyktų lygiai tas pats?“.

37 Aš pasakiau: „Ne, pone“. Aš pasakiau: „Nes jūs negalite turėti tikėjimo medžio ar stulpo palietimu“.

38 Tikėjimas nėra toks palaidas. Jis turi būti pagrįstas kažkokiu tvirtu faktu. Jūs turite kažką žinoti apie tai, kuo tikite, net prieš patikėdami tuo. Todėl pirma mes turime žinoti „kaip“ ir „kas“, koks yra Dievo noras, koks yra Dievo planas ir kaip priėti prie Dievo pasinaudojant tuo planu. Ir tada mes galime drąsiai priėti prie Malonės Sosto ir prašyti pagal tai, kas plane mums pažadėta.

39 Taigi, jie „žaidė bažnyčia“. Vos tik jie išsuko iš vienu vėžių... Dievas juos atidavė. Tuomet vietoj to, kad po to eitų ir tarnautų Dievui, matydami Jo galingą ranką, jie ir vėl išsuko į pasaulio dalykus. Ir taip atėjo laikas, kai Dievas liepė sustoti. Ir taip privalo būti.

40 Ir aš manau, kad atėjo laikas pakviesti sustoti. Mes iškreipėme Dievo Žodį taip, kad Jis tiktų kiekvienai pasaulio organizacijai. Kiekvienam planui, kiekvieno žmogaus užsibrėžtai programai. Mes iškreipėme Žodį, kad Jis būtų štai toks, ir iškreipėme Žodį, kad Jis būtų dar kitoks, ir iškreipėme Jį dar kitaip tam, kad padarytume taip, kad Jis atitiktų planą. Bet atėjo laikas sustoti, liautis „žaisti bažnyčia“. Atėjo laikas, kai žmonės sako: „Jeigu tau tik pavyktų gauti užtektinai Dvasios, kad galėtum šokti Dvasioje; jeigu pavyktų gauti užtektinai, kad priešakyje išvystų šviesas; ar šiurpuliukus nugaroje ar virpesius, drebėjimą, kokias nors emocijas; tuomet tu gavai Tai!“ Tu kažką gavai; bet aš dar nedirščiau pasakyti, ką tu gavai tol, kol nepamatyčiau, koks iš to išaugo vaisius.

41 Kaip mes šį rytą tai išnagrinėjome, jūs negalite tikėtis, kad gimęs kūdikis iš karto bus suaugęs vyras. Jis turi suaugti iki to. Ir mes augame Kristuje iki brandaus ūgio. kažkas... O ne toks, kuris šį vakarą atsivertė, o rytoj vyksta pamokslauti Evangelijos. Mes suaugame iki brandaus amžiaus, iki Kristaus ūgio.

42 Taigi, mes pastebime, kad kai Dievo žmonės patenka į bėdą, Dievas visada siunčia jiems pranašą su tikru Žodžiu, kad juos ištrauktų. Niekada nebūna taip, kad Dievo žmonės patenka į bėdą ir Dievas neatsiunčia jiems Savo Žodžio. O Jo Žodis, kaip kalbėjome šį rytą, ateina pranašams. Ir kaip jūs galite tai ištirti, tai išsiaiškinti ar tai yra pagal Žodį. Jeigu tai yra pagal Žodį, tuomet Dievo Žodis tampa gyvas.

43 Dabar daugelis gali pasakyti: „Šitas yra mūsų bažnyčios pranašas.“ „Šitas yra mūsų bažnyčios pranašas“. Ir abu iš jų prieštarau vienas kitam, kuris nors turės būti neteisis.

44 Mes visi privalome kalbėti vienodai. Tuomet mes privalome kalbėti ne priešaringai, bet tiksliai pagal šį Žodį. Štai kaip tikras pranašas yra išmėginamas, pagal tai ar jis turi Žodį. Biblijoje pasakyta: „Jeigu jų liudijimas yra ne pagal įstatymą ir pranašus, juose nėra Šviesos“. Tai tiesa. Tai turi būti pagal Žodį.

45 Ir Dievas visada, kiekvienu atveju, siunčia žmonėms tikrą tarną, tikrą pranašą, kuris atneš tikrą Dievo Žodį. Ir Dievo Žodis yra tai, kas visada išgelbsti žmones.

46 Dabar, jeigu mes sugrįžtume ir perskaitytume nuo 7-os iki 10-os eilutės, mes atrastume, ten, nuo 7-os iki 10-os eilutėse, kad Izraelis buvo nusigręžęs nuo Dievo ir buvo vėl sugrįžęs į pasaulį. Ir ten, pasirodė kaip iš niekur, net nėra paminėtas jo vardas. Aš nematau, kad pranašui buvo svarbus jo vardas. Jam rūpėjo vienas dalykas; Dievas jį patepė! Jam nebuvo jokio skirtumo ar jis buvo priskirtas vienai jų denominacijų ar kažkam kitam, ar jis buvo vyskupas, ar arkivyskupas. Vienintelis dalykas, kuris jam rūpėjo, tai buvo žinia, kurią jis turėjo širdyje. Ir jis pakvietė žmones atgailauti ir suprasti, kad jų Dievas buvo galybės Dievas ir išlaisvinimo Dievas, stebuklų Dievas, kuris išplėšė juos iš egiptiečių rankos, perskyrė Raudonąją jūrą ir maitino juos dykumoje, ir, kad tai buvo galybės Dievas, kuris galėjo atimti žemę iš kieno nors kito ir atiduoti ją jiems. Amen! Tai buvo tikras pranašas. Jis buvo

pateptas ir tiems žmonėms jis buvo Dievo Balsas. Jis kalbėjo, kad taip privalo būti, nes jie buvo patekę į bėdą.

47 Tie midjaniečiai ir amoritai, ir kiti, buvo apgulę juos ir atėmę jų krašto maistą. Ir taip, priešas metė iššūkį, o į iššūkį reikia atsakyti! Jų armijos negalėjo to padaryti ir jų kunigai negalėjo to padaryti, ir jų bažnyčios negalėjo to padaryti. Todėl prirėkė Dievo Žodžio, kad būtų atsakyta į jo iššūkį.

48 Priešas kalba ir šiandien. Priešas bando pasakyti, kad: "Stebuklų dienos yra praėjusios. Kad nėra tokio dalyko kaip krikštas Šventąją Dvasia. Ir kad Tai tėra tik emocijos. Tai tik įsivaizdavimas". Taigi, priešas metė iššūkį ir į jo mestą iššūkį privalo būti atsakyta! Vienintelis būdas, kuriuo mes galime susidoroti su šios dienos iššūkiu, kai denominacijos pakviečia žmones ir... ir įtraukia juos į vieną organizaciją, kitą organizaciją... leidžia moterims kirptis plaukus ir naudoti kosmetiką; o vyrai gyvena įvairiausius gyvenimus, gyvena kaip turto globėjai ir diakonai; ir pastoriai bažnyčioje, nes jie reikalauja turėti filosofijos ir teisės mokslų daktaro išsilavinimo laipsnį. Jėzus niekada to nereikalavo iš žmogaus.

49 Jėzaus reikalavimas buvo toks: „Laukite Jeruzalės mieste, kol būsite pripildyti Jėga iš Aukštybių, tada jūs būsite Mano liudytojai“. Tai yra atsakas jo iššūkiui. Tai atsakė prieš iššūkiui. Tai buvo atsakas toje dienoje. Tai bus atsakas ir šioje dienoje.

50 Dabar aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį. 7-10-oje eilutėse mes matome pasirodantį pranašą. 1-7-oje mes matome atkrentančius žmones. Ir nuo 7 iki 10 mes matome kaip pasirodo pranašas ir pateikia žmonėms sprendimo būdą. Atkreipkite dėmesį, mes nežinome iš kur jis atėjo; jis nepasakė, kad tai buvo vyras... fariziejus, kuris jau kurį laiką buvo kunigas. Jo biografija nėra aprašyta. Tie pranašai, jie iškildavo kaip iš niekur!

51 Pažvelkite į Eliją. Elijas buvo paskutinis ir šeštasis iš didžiųjų pranašų, iš žymiųjų pranašų. Mūsų žinios apie jo biografiją yra lygios nuliui. Mes nežinome, kokią mokyklą jis lankė. Mes nežinome iš kokios jis buvo šeimos. Vienintelis dalykas, kurį žinome yra tai, kad Dievas buvo su juo! Jis ir pasirodė ir išėjo lygiai taip pat paslaptinai kaip ir atėjo. Jis atėjo iš dykumos kaip iš niekur ir sugrįžo į dykumą, ir buvo pakeltas aukštyn vėjo vežime, ir pakilo į Dangus su Ugnimi. Jis atėjo paslaptinai ir jis išėjo paslaptinai. Jis neturėjo jokio teologinio išsilavinimo. Mes nežinome iš kur jis atėjo, kas buvo jo tėvas, kas buvo jo motina, kas buvo jo broliai ir sesės. Vienintelis dalykas, kurį žinome – jis buvo Dievo vyras. Dievas paėmė jį kaip iš niekur ir panaudojo jį, ir perkėlė jį Kažkur į Savo Akivaizdą. Jis buvo Dievo vyras.

52 Ir štai pasirodo pranašas skirtas tai valandai ir išsako jiems Viešpaties Žodį. Nepamirškite, jis nepateikė jiems kokios nors žmonių sugalvotos teologijos. Jis pasakė: „Aš esu Viešpats, kuris išvedė jus iš Egipto, parodžiau Savo galingą ranką, parodžiau Savo Jėgą“. Aš įsivaizduoju ten pat sėdėjusį Gideoną, kuris jo klausėsi! „Aš esu Dievas, kuris padarė tuos dalykus. Aš visai tai padariau dėl jūsų ir vis tiek jūs nepaklusote Mano įsakymams. Žinant visa tai, jūs to nepadarėte“.

53 Dabar aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį į kitą dalyką, kuris galimai jus padrąsins. Iš karto po to pranašo Žinios Viešpats pasirodė veiksmo scenoje. Amen! Vos tik jam išsakius savo Žinią, Viešpats pasirodė po medžiu. Viešpats pasirodė po pranašo Žinios, sėdėdamas

po medžių. Pranašas išsakė... Žmonės atpuolė, nuklydo į savo „izmus“. Dievas siuntė Savo pranašą. Vos tik pranašas išsakė savo Žinią, Viešpats sekė paskui pranašo Žinią, kad išlaisvintų!

54 O, mes gyvename svarbiu laiku! Iš karto pranašui pasitraukus nuo veiksmo scenos, kas nutiko? Scenoje pasirodė Viešpats! Vos tik Jonui pasitraukus nuo veiksmo scenos – Viešpats pasirodė scenoje! Dievas veikia labai neįprastai, bet Jis taip elgiasi, veikia neįprastu būdu.

55 Mes skaitome čia, šioje Rašto vietoje, kur Gideonas buvo išsigandęs, prie vyno spaustuvo kūlė kviečius, prieš filistinams ir midjaniečiams jį surandant. Jis ir jo tėvelis ten sunkiai dirbdami ruošė žiemai maistą, kūlė jį paslapčia, kad jie negalėtų jų surasti. Nes jie visai neseniai buvo pasirodę kaip žiogai ir atėmę viską, ką jie turėjo.

56 Taip elgiasi velnias. Mes įkuriame nedidelę bažnytelę, viskas klojasi gerai (ar čia yra tokių pamokslininkų, kurie nežino, kad tokia yra tiesa?), maždaug būtent tuo laiku, kai viskas klojasi tiesiog puikiai, koks nors senas apsišaukėlis pasirodys toje grupėje ir suskaldys ją į gabalus. Tai tiesa, išplėš tą bažnyčią tiesiogiai iš to žmogaus, jeigu jam pavyks tai padaryti. Suprantate, toks yra velnias, apninka kaip žiogai ir atima tai, kas buvo duota. Tuomet, kai...

57 Gideonas, be abejonės, buvo žmogus, kuris laikėsi Rašto. Kai Viešpaties Angelas pasakė jam...

58 Ir jeigu jūs pastebėjote, šioje vietoje tai nebuvo Viešpaties Angelas. Ten pasakyta: „Ir Viešpats,“ – iš didžiosios raidės „Viešpats“. Tai nebuvo Angelas. Tai buvo Dievas. Tai buvo teofanija žmoguje, Dievo pavidale, kaip kad kai pasirodė Abraomui ten dykumoje, bet atrodė kaip žmogus. Todėl, kadangi jis buvo Pasiuntinys, Jis buvo Viešpaties Angelas.

59 Ir Jis pasirodė jam. Ir Jis pasakė: „Tu, galingas narsuoli,“ – pasakė, kad Jis panaudos Jį ir per jį išlaisvins Izraelį.

60 Ir Gideonas uždavė tą klausimą. Koks Biblinis žmogus tai buvo! Štai pas tokį žmogų ateina Dievas, pas tokį, kuris žino. Gideonas pasakė: „Jeigu Dievas yra su mumis, jeigu Tu esi Pasiuntinys, tuomet, kur yra stebuklai apie kuriuos mums pasakojo pranašas?“. Jis žinojo, kad visur, kur ėjo Dievas, Jo stebuklai lydėjo Jį. Jis žinojo, kad kur tik tai būdavo Dievas, ten būdavo ir stebuklai.

61 Ir kaip šiandien jūs galite tikėtis iš Dievo, kad jis pasireikš tų žmonių tarpe, kurie stebuklais net netiki? Kaip tai galėtų įvykti?

62 Ir Jis pavadino jį „Galingu narsuoliu“. Pasakė: „Dabar per tai tu išgelbėsi Izraelį“.

63 Taigi, tai atrodė tiesiog kaip ten sėdėjęs žmogus ir tai buvo Žmogus. Ir jis pažvelgė į jį ir jis tarė: „Ne, mano Viešpatie, jei Viešpats yra su mumis, tai kodėl mums visa tai atsitiko? Ir kur yra visi Jo stebuklai, apie kuriuos mums pasakojo? Kur yra tie dalykai, kuriuos Dievas anksčiau darė?“.

64 Čia pat yra geras būdas išsiaiškinti ar pasiuntinys yra teisingas, ar ne. Jeigu jis turi dievotumo pavidalą, jis paneigs tą Jėgą, kuri gali padaryti stebuklus. Jeigu jis yra pasiuntinys nuo Dievo, jis ne vien tik apie ją kalbės, bet jis turės ją; kad išreikštų ją ir kad parodytų, jog Dievas apie kurį jis kalba yra su juo ir jame.

65 Jis tarė: „Jeigu Dievas yra su mumis, kur yra visi Jo galingi stebuklai? Nes mes suprantame...“. Pasiklausykite, koks Biblinis buvo Gideonas. Kitaip tariant, jis pasakė: „Jeigu... Mes suprantame, kad Dievas yra didis galingų darbų Dievas. Jis yra didis stebuklų Dievas. Ir jeigu Jis yra už mus ir jeigu Jis yra su mumis, ir Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, kur aš galiu pamatyti Jo stebuklus? Kur aš galiu pamatyti šį Dievą veiksmė? Kur Jis yra, jeigu Jis yra už mus?“.

66 Galingas narsuolis galėjo remtis senuoju Žodžiu ir žinoti, kad Tai yra tiesa, nes jis žinojo tai, kad Dievas yra antgamtinė Būtybė. Ir kur tik yra antgamtinė Būtybė, Ji parodys antgamtinis ženklus, nes Joje yra antgamtiškumas. Jūs tiesiog nuo to nepabėgsite.

67 Kaip jūs galėtumėte stovėti prieš vėją ir nejausti kaip vėjas pučia? Kaip jūs galėtumėte įlipti į vandenį ir nesušlapti? Vanduo yra šlapias. Tokia yra jo cheminė sudėtis. Jis yra šlapias! Ir kai jūs atsiduriate vandenyje, jūs tikrai sušlapsite. Teisingai!

68 Ir kai jūs atsiduriate Dievo Akivaizdoje, antgamtiškoje, ten pasirodys antgamtiniai ženklai ir antgamtiniai antgamtinio Dievo darbai.

69 Todėl, jis pasakė: „Kur yra darbai, kur yra stebuklai, jeigu Dievas yra su mumis?“.

70 Šlovė! [Brolis Branhamas suploja rankomis – Red.] Štai taip! Suprantate, ten kur yra Dievas, ten yra stebuklai. Ten, kur yra Dievas, ten yra Dievo ženklas. Suprantate?

71 Ir Gideonas tiksliai pagal Raštą paklausė: „Kur yra šie dalykai?“. Kitais žodžiais tariant, štai taip: „Aš esu žmogus, galbūt penkiasdešimties metų amžiaus,“ – galbūt jis būtų taip pasakęs. „Ir aš esu girdėjęs jį kalbant apie Dievą, kuris darė stebuklus. Ir aš lankiausi bažnyčioje ir aš tikėjau šventikais. Ir aš tikiu pranašais. Ir aš tikiu parašytu Žodžiu, visais ritiniais. Ir aš skaitau ritiniuose tą vietą, kur Dievas, kai Jis pasirodė Savo tautos tarpe, kažkas ten įvyko“. Bet Gideonas nežinojo, kad ten būtent ir buvo tas žmogus sėdėjęs po tuo ažuolu. Amen! Tik tiek jis žinojo, kad Jis buvo žmogus. Jis pasakė: „Taigi, jeigu Dievas yra su mumis, kur yra Jo stebuklai? Mes norime juos pamatyti“.

72 Kaip tai atitinka Raštą! Nes ten, kur yra antgamtiškumas, Dievas ir Jo ženklas lydės Jį. Ten, kur yra Dievas, Dievo ženklas yra su Dievu. Mes tai žinome. Jeigu Jis yra Savo žmonėse, jie parodys Jo ženklus. Tiksliai taip.

73 Tokį klausimą Gideonas turėjo: „Taip, kur yra Dievas? Jeigu Dievas yra, jeigu su mumis yra Dievas, tuomet leisk man pamatyti, kur yra Jo ženklas. Mums yra pasakyta, kad Jis parodo juos. Ir jeigu manęs laukia ši didelė užduotis...“.

74 Galbūt ten stovėjo senas Vyras, Jis atrodė kaip senas Vyras. Biblijoje pasakyta, kad rankoje Jis laikė lazda. Perskaitykite patys 6-ame skyriuje, kai sugrįšite namo ar kada rytoj.

75 Rankoje Jis laikė lazdą; senas Vyras, taip atrodė, sėdėjo po medžiu. Ir Jis pavadino jį „galingu narsuoliu“. Ir Jis pasakė, kad Dievas ketino padaryti tą dalyką. Ir Jis pasakė: „Dievas yra su tavimi“.

76 Jis pasakė: „Tuomet, kur yra Jo stebuklai? Jeigu antgamtinis Dievas yra čia, kur yra antgamtiniai Dievo darbai?“.

77 Šį vakarą to būtų galima lengvai paklausti mūsų bažnyčių tarpe. „Kur yra tas Dievas, kuris kadaise gyveno? Ar Jis numirė? Ar Jo nebėra? Ar Jis dar veikia? Ar Jis yra išvykęs į kelionę?“. Ne, pone.

78 Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ir jeigu mes sakome, kad esame iš Dievo, tuomet pažiūrėkime, kur yra Dievas. Išvyskime Dievo ženklus. Jeigu ši maldykla yra su Dievu, išvyskime Dievą veikiantį tarp mūsų. Išvyskime sielas, gimstančias Karalystėje. Išvyskime gyvenimus, kurie yra sutvarkomi. Išvyskime sergančius ir akluosius, kurčiuosius, išvyskime Jo didelius daromus darbus. Dievą tarp mūsų!

79 „Jeigu Dievas yra už mus, kur yra Jo stebuklai?“. Jis uždavė šį klausimą.

80 Taigi, jeigu Dievas yra su savo žmonėmis, o Jo žmonės, jis negali... tas asmuo negalės padaryti nieko kito kaip tik padaryti tą patį, ką padarė Dievas. Nes tai jau daugiau nėra tas asmuo, tai yra Dievas žmoguje. Jeigu tas žmogus nusideda, tuomet Dievo jame nėra. Jeigu jis myli pasaulį, tuomet Dievo jame nėra. Ir mes žinome, kad Dievas neturi reikalo su nuodėme. Dabar aš jums pateiksiu Rašto vietą apie tai, visai netrukus.

81 Jėzus, kai Jis buvo žemėje, buvo paklaustas to paties klausimo. Jie norėjo sužinoti: „Tu, esi žmogus, bet darai iš Savęs Dievą?“.

82 Kai Jis išgydė paralyžiuotąjį, Jis tarė: „Tavo nuodėmės tau yra atleistos“.

83 Jis pasakė: „Dabar, palūkėk minutėlę! Tu, būdamas žmogus atleidi nuodėmes?“.

84 Jis atsakė: „Kad jūs žinotumėte, jog žmogaus Sūnus turi jėgą žemėje atleisti nuodėmes ar išgydyti... kas yra lengviau: 'Imk savo gultą ir vaikščiok,' – ar... ar pasakyti: 'Tavo nuodėmės tau atleistos?'“. Ir po to Jis kalbėjo su tuo žmogumi ir tas atsistojo ir nuėjo.

O fariziejai Juo abejojo.

85 Ir Jėzus pasakė: „Jeigu netikite Manimi, tikėkite ženklais, kuriuos rodau“. Suprantate, jiems buvo pasakyta, kad pasirodys Pranašas, toks kaip Mozė, iškils ir Jis bus Mesijas. O Jis pasakė: „Jeigu Aš nedarau Savo Tėvo darbų, tuomet netikėkite Manimi; tada Aš neteisus. Bet jeigu Aš darau Savo Tėvo darbus ir jūs Manimi netikite, tuomet tikėkite darbais. Ką darbai padaro? Jie pasako jums, kas Aš esu. Jie liudija apie Mane. Jie yra Mano liudininkai. Ne Mano mandatai bylojantys, kad priklausau presbiterijonų bažnyčiai ar sekmininkų, Aš galiu parodyti mano bendrystės kortelę; bet darbai, kuriuos Aš darau, Dievo ženklai, Mesijo ženklai, jie yra tie, kurie apie Mane liudija“.

86 Jėzus pasakė Šv. Jono 14:12, jeigu ketinote užsirašyti Rašto vietą, Šv. Jono 14:12: „Kas tiki į mane, tas irgi darys darbus, kuriuos Aš darau“. Amen!

87 Ką tai reiškia, broliai? Jeigu Dievas yra su mumis, kur yra Jo stebuklai? Jeigu Dievas yra mumyse, kas tuomet su mumis yra negerai? Kažkur kažkas yra negerai? Taip.

88 Jėzus pasakė: „Jeigu negalite patikėti Manimi, tu, ką Aš sakau, pažvelkite į tai, kas liudija apie Mane, nes tai yra tai, kas liudija apie Mane. Viešpats jūsų Dievas pasakė: 'Iškils pranašas toks kaip Mozė'. Ir kas neklausys šio Pranašo, bus atskirtas nuo tautos'. Mesijas turėjo turėti ženklą, kuris Jį lydėtų. Ir jeigu šis Mesijo ženklas Manęs nelydi, – pasakė Jėzus daugeliu žodžių, – tuomet netikėkite Manimi. Bet jeigu Mesijo ženklas liudija apie Mane, tuomet patikėkite ženklą. Nes, jeigu galvojate, kad Aš esu neteisybų, ženklas yra teisybų, nes Jis atitinka Rašą“. Aleliuja!

89 Štai prie ko prieti Gideonas norėjo. Štai kuo rėmėsi Gideonas. „O, jeigu su mumis būtų Dievas, mes norėtume pamatyti ženklą, kad Jis yra Dievas, jog Jis yra tas pats Dievas, nes Jis parodys tuos pačius ženklus“. Ką padarė Dievas?

90 Gideonas tarė: „Palūkėk, o aš atsinešiu šiek tiek, kad paaukočiau“. Ir jis nuėjo ir paskerdė karvę ar avinėlį, ir išvirė jį. Jis atnešė duonos ir atnešė avinėlį, ir padėjo tai.

91 O Angelas pasakė: „Aš palauksiu čia“. Įrodykite visus dalykus. Išbandykite tai Žodžiu. Ir jis tarė: „Aš palauksiu čia,“ – galbūt dvi ar tris valandas.

92 Gideonas atėjo nešinas sultiniu ir duona, ir mėsa. O Angelas pasakė: „Dabar iš to tu supras. Tai bus įrodymas“.

93 Jis išliejo sultinį ant žemės kaip liejamąją auką. Ir jis ėmė duoną ir mėsą, ir padėjo ją ant akmens ant kurio jis prieš tai kėlė.

94 Ir paėmė lazda iš Jo rankos, kaip seno Vyro lazda, ir prisilietė. Ir kai Jis prie to prisilietė, pradėjo kilti dūmai ir auka buvo sudeginta. Kas tai buvo? Jis atvedė jį prie Rašto tam, kad įrodytų, kas Jis buvo, tas pats Dievas, kuris buvo su Eliju ant Karmelio Kalno.

95 Tas pats apie kurį aš kalbėjau šį rytą! Kai jūs paguldote savo sielą ant Jo varinio teismo aukuro, kas įvyksta? Jeigu Jis yra tas pats Dievas, Jis priims tą auką! Jūs nuoširdžiai tai paaukojote ant Jo aukuro, Jis sudegins tą auką ir pasaulis išeis iš jūsų. Dūmai išsisklaidys. Aukos jau nebebus. Taip.

96 „Jeigu tu esi Dievas ir Tu esi Biblijos Dievas, kuris, kaip mūsų tėvai mums pasakojo, darė tuos stebuklus, leisk man pamatyti, kaip Tu padarysi stebuklą arba leisk man išvysti kokį nors stebuklą, kad aš žinočiau, jog Dievas buvo susitikęs su manimi“.

97 Dabar aš noriu pasakyti štai ką. Jeigu Dievas tebėra Dievas, jeigu Dievas yra tas pats Dievas, koks Jis buvo praėjusiose dienose, jums nereikia ateiti ir paspausti pamokslininkui ranką, jums nereikia eiti ir įrašyti savo vardą į knygą. Su tais dalykais viskas yra gerai; neturiu nieko prieš juos. Tada jūs sugrįžtate ir tampate bažnyčios nariu, jūsų vardas įrašytas knygoje; ir jie parašo jums laišką ir jūs nešiojatės jį. Vos tik ten atsitinka kas nors negero, jūs

pasipučiata, kaip aš net nežinau kas, ir jūs nešatės jį į kitą bažnyčią. Ir vos tik joje atsitinka kas nors ne taip, tuomet jūs nešitės jį į dar kitą bažnyčią. Suprantate, jūs iš pat pradžių teisingai nepasielgėte. Jeigu Dievas tebėra Dievas, paguldykite savo nuodėmingą sielą ant Jo aukuro ir Jis prisilies prie jos Savo Žodžiu ir Savo Jėga. Ir pasaulis iš jūsų išeis ir tuomet jūs tapsite naujas kūrinys, jeigu Jis tebėra Dievas.

98 Jis buvo Senojo Testamento Dievas. Jis buvo Naujojo Testamento Dievas. Šiandien Jis yra tas pats Dievas. „Vakar, šiandien ir per amžius“.

99 Ir tada jūs žinote, giliai savo širdyje, kad tas antgamtinis darbas buvo atliktas per tą antgamtinę Būtybę. Kadaisė jūs gėrėte ir rūkėte, ir melavote; o jūs moterys, mylėjote pasaulį taip stipriai, jūs vis naudojote kosmetiką, ir savo ilgus... trumpus plaukus ir darėte kitus dalykus; ir jūs pastebite, kad kažkas įvyksta taip, kad visi velniai pragare neprivertų jūsų dar kartą tai padaryti. Kažkas įvyko, stebuklą Dievas tai padarė!

100 Ką Jis padarė? Perkeitė jūsų begėdišką širdį, pakeitė jūsų troškimus, pakeitė jūsų prigimtį. Antgamtinis Žodis, per antgamtinį Dievą, perkeitė laiko kūrinį į Amžinybės kūrinį. Amen! Patraukė iš jūsų pasaulį ir jumyse patalpino Kristų, Šlovės viltį. Ir jūs esate pripildytas Jo Dvasia ir pasiruošęs su Juo susitikti.

101 Jeigu Dievas yra Dievas, kur yra Jo stebuklai? Jeigu Dievas yra su mumis, kur yra Jo stebuklai?

102 Jeigu Dievas yra su metodistų bažnyčia, kodėl visos moterys vis dar kerpa plaukus? Jeigu Dievas yra su baptistų bažnyčia, tuomet kodėl pastorius vis dar rūko cigaretes, daugelis iš jų? Kodėl jie vis dar neigia Dievo Jė... Jėgą gydančią ligonius ir prikeliančią mirusius, ir kalbėjimą kalbomis, ir kalbų išaiškinimą, ir pranašystės dovanas? Kodėl jie vis dar tai neigia, jeigu Senojo Testamento Dievas ir Naujojo Testamento Dievas tebėra tas pats Dievas? Jeigu Naujojo Testamento Dievas, Šventoji Dvasia tebėra Dievas kaip tvirtina sekmininkai, kodėl jie nenugriauna savo skiriamųjų sienų ir tarpusavio ginčų, ir kodėl netampa iš naujo atgimusiaisiais Krikščionimis? Žinoma. Ne, vienas net nekalbės su kitu. Suprantate, auka nebuvo sudeginta. Jie išgyvena jausmus, jie tai darė visą savo... Visais amžiais dar prieš stabų jie turėjo tuos pojūčius.

103 Bet Biblijos Dievas, kuris yra Dievas, tas pats vakar, šiandien ir per amžius, išdegina pasaulį ir visus nesutarimus, padaro mus naujais kūriniais Kristuje. Taip. Jėzus pasakė: „Jie liudija ir pasako jums, Kas Aš esu“.

104 Esmė yra ta, priežastis dėl kurios mes turime visus šiuos dalykus yra ta, kad mes vis dar leidžiame denominaciniams skirtumams, įsitikinimams, ginčams, populiarumui ir pasaulio velniams apakinti mus tikros Dievo Tiesos atžvilgiu. Tai tiesa.

105 Daugelis žmonių buvo apgauti dėl Šventosios Dvasios gavimo; kaip aš sakiau, šiandien jie turi mokymus, tokius kaip Elijo drabužiai ir... ir kitus panašius, pasireiškusius Dievo Sūnus, ir įvairius „izmus“, ir panašiai, šiandieniniame pasaulyje. Žmonės į tai akiai įkliūna ir išgyvena kažkokius pojūčius, atsistoja turėdami išdidumo dvasią, abejingi, nervingi, ūmaus būdo. Tai nėra Dievo Dvasia. Vis tiek tokie būdami tęsia toliau, yra netvarkoje, nežino, kas yra Bažnyčios tvarka, nežino kaip elgtis Dievo namuose, jokių manierų, ne, visiškai jokie

ryžtingumo, ne... jokių jausmų Dievui, viskas apie ką jie galvoja tai „mano bažnyčia“. Tai parodo, kad jie priėmė bažnyčios dvasią, o ne Dievo Dvasią; nes Ji išmuša visus šiuos dalykus iš jūsų, išdegina juos. Žinoma.

Suprantate, jie paklaus: „Kur Jis yra?“. Tai yra, mes tam turime teisę.

106 Tačiau pažvelkite, nors debesys dengia saulę, saulė vis tiek nesiliauja šviesti. Vienintelis dalykas, kuris sulaiko jos spindulius nuo jūsų, tai yra debesys. Ir jeigu jūs prasklaidytumėte debesis, saulė šviestų. Amen.

107 Broli, pasitrauk nuo visų savo nuodėmių ir abejonių, ir mėtymosi, Sūnus šviečia nuo pat Sekminių Dienos! Šventoji Dvasia šiandien yra tokia pati didinga, kokia ir visada buvo. Bet mūsų denominacijos užgniaužė Dievo Žodį pasakodamos: „Tai skirta ne šiai dienai. O, tai bus, Dieviškasis išgydymas bus Tūkstantmetyje“. Arba: „Dieviškasis išgydymas buvo ten praeityje. Tai priklausė anai dienai“.

108 Kaip Jis gali būti tas pats vakar, šiandien ir per amžius, o Dieviškojo išgydymo daugiau nėra? Kaip Jėga gali, kaip gali... Biblija nustatė tvarką: „Pirma apaštalai, pranašai, mokytojai, evangelistai, pastoriai, kaip įrodymas, kad Evangelija tebėra gyva“. Ir Dievas siunčia juos tiesiai tarp mūsų, o mes į tai atgręžiame savo nugaras. Dievas nepaveda, tai žmonės, kurie pavedė.

109 „Kur tarp mūsų yra stebuklai? Kur jie yra?“. Dievas kalbėjo su šiuo žmogumi, ruošė jį išleisti.

110 Prasklaidyti debesis, saulė visada šviečia. Tai tiesa. Kai abejonių nebelieka ir dalykai yra sutvarkomi, stebuklai bus ten taip užtikrintai kaip kad Sūnus yra ten.

111 Saulė, Dievo paliepimu šviečia kiekvieną dieną. Ji yra ten, nes Dievas įsakė jai ten būti. Ir tol, kol yra diena ir naktis, saulė ten bus. Žinoma. Jūs negalite visą laiką jos matyti, nes debesys ją uždengia; rūkas, debesys, aukštai ar žemai, uždengia ją. Bet ji visada yra ten, suprantate.

112 Ir vienintelis dalykas, kurį turite padaryti, kad šiandien išvystumėte stebuklus, jeigu norite pamatyti Dievo stebuklus, tiesiog išsklaidykite visas savo abejones. Išsklaidykite visus savo įsitikinimus, patraukite visas savo denominacijas ir štai ten Sūnus savaime šviečia.

113 Tai yra Dievo įsakas, nes yra pasakyta: „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Todėl tol, kol Jis turės ten būti amžinai, Jis yra ten! Nėra jokios abejonės dėl to, Jis yra ten! Kur yra stebuklai? Kas trukdo stebuklams? Dievas siuntė Kristų, Kristus yra per amžius gyvas! „Kur du ar trys yra kartu susirinkę Mano Vardu, Aš būsiu jų tarpe“. Amen! „Štai Aš visada esu su jumis, netgi iki pasaulio pabaigos“. Štai kur Jis, Jo pažadas!

114 Kokia tuomet yra priežastis? Mes leidome abejonių debesims, godumo, pykčio, savanaudiškumo, denominacijų ir kitiems dalykams uždengti mus, uždengti ir atskirti mus nuo Žodžio, pasakyti: „tie dalykai buvo kažkur kitur,“ – paneigia Kristų, paneigia Viešpaties

Krikštą, Šventosios Dvasios, paneigia krikštą Jėzaus Kristaus Vardu, kitus dalykus, įvairius dalykus, mūsų įsitikinimai atskyrė mus nuo Biblijos. Tačiau...

115 Ar tai nėra keistas dalykas, stebuklas, kad viso to priešakyje, broli Vėjau, visų denominacijų priešakyje, visų kritikų priešakyje, Biblija išlieka tokia pati? Kaip Jai pavyko išstovėti per audrą? Dievas yra pasiryžęs teisti kiekvieną žmogų pagal Bibliją. Ir Biblija yra Dievo Žodis, o Žodis yra Kristus. Visi, kiekvienas žmogus bus teisiamas pagal Tai.

116 Išsklaidykite debesis, kas tuomet nutiks, saulė iš karto ten pasimatys; tai yra vienintelis dalykas, kurį šiandien turite padaryti. Nesakykite: „O Jėzau, ateik ir išgydyk mane! O Jėzau, duok man Šventąją Dvasią!“. Išsklaidykite debesis, Jis jau ten yra! Jis atėjo prieš tūkstantį devynis šimtus metų ir Jis tebėra ten. Ir Jis visada ten bus! „Aš amžinai esu gyvas, tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Tai tiesa.

117 Taigi, Gideonas ir ten buvę žmonės, prieš galėdami pamatyti arba prieš galėdami eiti, išvysti Dievo stebuklus, ten turėjo būti išpildyta viena sąlyga. Kad susitiktų, pamatytų stebuklą Jėgą jie turėjo patikėti. Jie taip pat turėjo tikėti ir paklusti pranašo Žodžiui tam, kad išvystų Dievo stebuklus. Dabar nepamirškite, prieš jiems galint išvysti stebuklus, jie turėjo paklusti tam, ką pasakė pranašas.

118 Ir prieš mums galint pamatyti Dievo stebuklus, mes turime paklusti tam, ką pasakė pranašai. Biblija mums yra Pranašas. Tai tiesa.

119 Jeigu žmogus, nesvarbu kaip jis save vadina Dievo pranašu, iš baptistų, metodistų, sekmininkų, kas jis bebūtų, kaip jis save bevadintų, jeigu šitas Žodis jame negyvena, jis nėra pranašas. Galbūt jis yra pranašas, tačiau melagingas pranašas. Tikri pranašai kalba apie šį tikrą Žodį ir tuomet išlaiko Dievą visiškai tokiu pačiu Dievu, tą pačią Jėgą, tuos pačius Žodžius, viską, tikrą Žodį.

120 Taigi, jie turėjo patikėti. Jie turėjo patikėti pranašo Žodžiui ir paklusti Tam, prieš jiems galint pamatyti Dievo stebuklus.

121 O šiandien jūs negalite čia ateiti būdami apsimetę, pasakyti: „Jėzus nėra tas pats vakar, šiandien ir per amžius; stebuklą dienos yra praėjusios; ir nėra tokio dalyko kaip Šventosios Dvasios krikštas,“ – ir tikėtis pamatyti Dievo stebuklus. Jūs privalote Tam paklusti! Ir kai jūs Tam paklūstate, Dievas pasirūpina likusia dalimi.

122 Jeigu jūs galėtumėte išsklaidyti visus debesis, saulė jau ten yra. Ji tiesiog yra ten. Saulė nejudą, kaip mums yra sakoma. Saulė išlieka toje pačioje vietoje.

123 Ir Kristus išlieka! Ir tai yra tiesa. Mes nutolstame nuo Jo, bet Jis pasilieka. Tai tiesa. Viskas, ką turite padaryti, tai atsisukti atgal ir kartą su Juo susitikti, ir jūs pamatysite, kas įvyks. Susitinkite su Kristumi! Ne su bažnyčia, ne su religija, ne su titulais; susitinkite su Kristumi! Suprantate, susitinkite ne su seminarija; susitinkite su Žodžiu! Kristus yra Žodis. Žinoma, kad Jis yra. Būtent.

124 Pakluskite Žodžiui, mes... Jie turėjo paklusti Žodžiui. Ir taip pat mes, mes turime paklusti Žodžiui.

125 Jeigu jūs norėtumėte apie tai sužinoti, aš čia turiu užsirašęs Rašto vietą, pasakyta: „Jeigu jūs pasiliecate Manyje, Mano Žodžiai jumyse, tuomet tiesiog prašykite, ko panorėsite“. Suprantate? Kas tai buvo? Jeigu Dievo Žodis yra mumyse ir gyvena mumyse, Jis tiesiog kalba pats už Save. „Prašykite, ko panorėsite ir jums tai bus duota“. Taigi, tai galima atrasti Jono 15:7, jeigu norite tai pasižymėti. Suprantate, Jėzus pasakė: „Jeigu jūs pasiliecate Manyje, Mano Žodžiai pasilieka jumyse“.

126 Ne tai, kad šiandien vienas dalykas; rytoj, kitą dieną, tai jau kažkas kito; ir jau atpuolęs, ir jau kažkur ten, ir dar kitur, ir dar trečiur. Tai parodo, kad iš pat pradžių jūs nebuvote nieko gavęs.

127 O, jūs pasakysite: „Aš kalbėjau kalbomis“. Puiku. Tačiau jūs vis tiek niekada taip ir nebuvote nieko gavęs. Suprantate? Jūs pasakysite: „Aš šokau Dvasioje“. Gerai, bet aš vis tiek nežinau, kokioje dvasioje jūs šokote. Suprantate?

128 Jeigu vieną dieną jūs esate viename dalyke; o kitą savaitę, kažkame kitame; ir atskris geniukas, pradės kapoti drevėtą medį, jūs pradėsite jį gainioti ir ten pasirodys dar vienas, blaškytis po misijas, nežinodami, kur jūsų vieta, tuomet Kristus nepasilieka jumyse. Jo Žodžio ten nėra. Nes Jis yra stabilus, jūs niekada nepasuktumėte link tamsos!

129 Kaip aš kažkurią dieną pamokslavau apie „Paradoksą“, kai Jozuė sustabdė saulę. Beki ten gale pasakė: „Tėveli, jis negalėjo sustabdyti saulės, – pasakė, – pasaulis būtų sustojęs. Jis būtų sustabdęs pasaulį“.

130 Aš pasakiau: „Jis sustabdė saulę“. Dievas Biblijoje nedaro jokių klaidų.

131 Pasakė: „Kaip jis galėjo sustabdyti saulę, saulė juk nesisuka? Saulė stovi ramiai“.

132 Aš pasakiau: „Bet tas dalykas ten nėra tai, apie ką Jis kalbėjo“. Ši saulė, kuri skriejo ir savo šviesa apšvietė žemę, štai šią saulę Jis sustabdė“.

133 Aš nežinau, ką Dievui reikėjo padaryti, kad tai įvyktų, bet Jis sustabdė saulę. Saulė judėjo šia linkme, saulės šviesa ant žemės, saulės atspindžiai. Tas objektas ten toli, mes negalėtume jo pamatyti už milijonų mylių ar... milijonų mylių. Tačiau saulės atspindys, kuris skriejo aplink žemę iš dienos į naktį, štai kam Jozuė liepė sustoti; ir tai sustojo. Paradoksas yra kažkas, kas yra neįtikėtina, bet tiesa. Todėl, tai yra neįtikėtina, bet vis tik tiesa.

134 Kaip Dievas gali paimti nusidėjėlį, arogantišką, ūmaus būdo, nervingą žmogų ir paversti jį Dievo šventuoju? Kaip Jis gali paimti moterį, kuri yra puolusi taip žemai, kad net šunys praeidami į ją neatsigręžia, ir paverčia ją Dievo šventąja? Aš negaliu jums pasakyti. Bet Jis tai padarė! Tai paradoksas. Tikrai taip! Visi Dievo dideli darbai yra paradoksas.

135 „Jeigu jūs pasiliecate Manyje ir Mano Žodis jumyse, prašykite, ko panorėsite ir tai bus jums suteikta“. Švento Jono 14 ar Švento Jono 15, atleiskite man, Švento Jono 15:7. Gerai.

136 Sugrįžkime prie Pradžios, tik trumpam. Nojus turėjo atitikti sąlygas. Nojus turėjo patikėti Dievo Žodžiu ir veikti Jo pagrindu prieš galėdamas pamatyti Dievo stebuklą. Tai tiesa. Nojus – didis pranašas iš Pradžios, turėjo patikėti Dievo Žodžiu ir veikti Jo pagrindu, prieš galėdamas pamatyti Dievo stebuklą. Anuomet dar nei karto nebuvo liję, žinote, dar niekada nebuvo lietaus.

137 Ir kaip jūs galvojate, ką jie mums apie tai pasakoja? Kad tas amžius buvo didingesnis amžius nei kuriame mes dabar gyvename, mokslo atžvilgiu. Mes negalime atkurti piramidės ar sfinkso. Mes neturime galimybės paruošti mumijos; mes negalime padaryti taip, kad ji išsisaugotų it suakmenėjusi. Mes negalime taip nudažyti audinio, kad jis išsilaikytų taip, kaip jie tai darė anuomet. Mes net neturime tokių dalykų. Ir tai yra kažkas, ko mūsų šiuolaikinis mokslas net negali atrasti. Bet jie tai turėjo!

138 Mes neturime... mes neturime tokių inžinierių, kokius jie turėjo. Ta didžioji piramidė Egipte yra pačiame tiksliausiame žemės centre, nesvarbu kokia yra saulės padėtis, aplink ją niekada nekrenta šešėlis. Mes negalėtume pastatyti tokios struktūros. Mes nežinome kaip tai padaryti. Taip pat mes negalėtume pastatyti piramidės. Ir ten aukštai, užbaigiamieji akmenys yra suguldyti maždaug tokia aukštyje kaip miesto kvartalo pastato pusė, aukštai ore, ten yra akmenys, kurie sveria milijardus tonų, šimtus tonų, tiksliau, it kabo ten aukštai. Jokie įrengimai, kuriuos turime pasaulyje negalėtų jų taip aukštai užkelti.

139 Jie man pasakė, kad prireiktų šešiolikos geležinkelio vagoninių platformų, kad pavežtų vieną sfinkso koją. Kaip jie ją ten užkėlė? Kaip tai nutiko? Jie buvo sumanūs mokslininkai!

140 Ir kaip jums atrodo, ką jie pasakė žmogui, fanatikui, tariamam pranašui, kuris pasakė: „Ten yra vanduo, kuris liesis iš dangaus“?

141 Aš girdžiu juos sakančius: „Mes paėmėme savo instrumentus ir paleidome juos iki žvaigždžių, ir ten nėra nei lašo vandens, tarp čia ir ten. Iš kur jis atsiras?“.

142 Nojus galėjo atsakyti: „Dievas man pasakė: 'Lys lietus'“. To pakako. Tai viską išsprendžia. Dievas pasakė, kad tai įvyks, todėl būtent taip ir atsitiks. Gerai. (Aš privalau paskubėti; kiti broliai laukia.) Ne... Jis pasakė: „Turės lyti“.

Iš kur žinai?

„Tai yra Viešpaties Žodis. Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS“.

143 „Ką tu su tuo darysi, Nojau, tiesiog vaikštinėsi visur ir pamokslausi apie tai?“.

„Ne, pone. Aš pasiruošiu tam. Suprantate?“

„O, juk tai būtų stebuklas! Stebuklų dienos yra praėjusios“.

„Tik palūškėkite, jūs tai pamatysite ilgai netrukus“. Taip, pone.

144 Ir ką jis padarė? Jis pastatė arką prieš prasidedant lietai. Ką jis darė? Veikė pažado pagrindu. Amen. Aš dabar jaučiuosi sekmininkiškai, jaučiuosi religingai!

145 Taip, priimkite Dievą pagal Jo Žodį, veikite pažado pagrindu, nežiūrint į tai, kas įvyks, likusios dalies išpildymas priklauso nuo Dievo. Tiesiog pradėkite „belstis“ į debesis! „Atidėkite į šalį kiekvieną našta, kuri taip lengvai jus apninka“. Atmeskite visas savo abejones, savo baimes, savo denominacijas, savo įsitikinimus, ir viską, kas prieštarauja Žodžiui. Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Tiesiog atidėkime savo įsitikinimus į šalį, atidėkite savo denominacijas į šalį, atmeskite visas savo abejones, visą blaškymąsi ir tiesiog eikite į priekį. Pirmiausiai pastebėsite – jūs... jūs išjudinsite paskutinę dalelę ir Jis atsistos ten greta. Jūs susitiksime su Juo.

146 Nojus tarė: „Kai aš pastatysiu arką, Jis pasirodys. Lietus pradės lyti!“.

„Tą dieną, kai tu baigsi statyti arką?“.

147 „Jeigu reikės laukti penkiasdešimt metų, aš sėdėsiu arkoje, lauksiu to. Tai artėja, nes Dievas taip pasakė!“.

148 Suprantate, pirmiausiai jis turėjo save paruošti. Jis žinojo, kad Dievas buvo stebuklų Dievas, todėl jis negalėjo abejoti. Dievas prakalbo jam ir jis tai žinojo.

149 Kai Dievas jums kalba iš Savo Žodžio, savo širdyje jūs tai žinote. Kai visas pasaulis yra iš jūsų išėjęs ir pasaulio dalykai yra mirę, jūs tai žinote. Kai, jeigu jūs mylite pasaulį ar pasaulio dalykus, jūs vis tiek žinote savo širdyje, kad esate neteisūs. Teisingai. Todėl, kai viso to nebelieka, tada nelieka nieko kito kaip tik susitikti su Dievu. Jis ten stovės. Jis išlieka.

150 Kaip saulė, s-a-u-l-ė, taip ir S-ū-n-u-s išlieka toks pats vakar, šiandien ir per amžius. Ta s-a-u-l-ė, kurie šviečia yra ta pati saulė, kuri švietė Pradžios knygoje, ta pati saulė, kuri švietė ant Elijo ant to kalno, ta pati saulė, kuri nusileido nukryžiuavimo dieną. Aleliuja! Ji išlieka tokia pati. Ir tas pats Dievo Sūnus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius; tas pats Jėgoje, tas pats meilėje, tas pats ženkluose.

151 Koks šiandien yra Krikščionio ženklas? „O, jis eina į bažnyčią, įrašo savo vardą į knygą, jis turi laišką“. Jėzus nepasakė, kad toks yra ženklas.

152 Jis pasakė: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki. Mano Vardu jie išvarinės velnius; jie kalbės naujomis kalbomis; Jeigu jie ims gyvates; ar jeigu jie išgers ką nors mirtino, tai jiems nekenks; Jeigu jie uždės savo rankas ant ligonių, jie pasveiks“.

153 Jeigu Dievas yra su mumis, kur yra Jo ženklai? Žinoma, sugrįžkite prie Jo Žodžio, ženklai patys savimi pasirūpins iš karto, kai mes sugrįšime prie Žodžio.

154 Nojus, prieš pamatydamas Dievo stebuklus, kaip Gideonas norėjo užduoti sau klausimą apie tai, pirma jis turėjo veikti Dievo Žodžio pagrindu. Gideonas turėjo veikti Dievo Žodžio pagrindu.

155 Visi kiti turi veikti Dievo Žodžio pagrindu. Prieš man galint pasakyti, kad Dievas yra, aš turiu veikti Jo pažado pagrindu, po to Jis išreiškia Save. Jeigu jūs norite išgydymo, tikėkite Juo! Veikite Jo Žodžio pagrindu, tai išsipildys.

156 Mozė, prieš jam apskritai galint pamatyti Dievo stebuklus, pirma jis turėjo pradėti veikti Dievo Žodžio pagrindu. Jis žinojo, kad buvo girdėjęs savo motiną sakant, kad jo gimimas buvo neįprastas, jis buvo paslėptas melduose. Ji pasakė jam, kad Dievas pašaukė jį ir išsirinko jį.

157 O jis pagalvojo: „Na, kadangi aš esu geras karo vyras, aš galiu tiesiog ten nueiti ir užmušti... užmušti šį egiptietį ir paslėpti jį dulkėse. Ir aš galiu daryti ką tik užsinorėsiu. Tik to ir reikės“. Bet, suprantate, tai buvo tai, ką jis ketino padaryti. Toks buvo jo supratimas. Jis dar nebuvo regėjęs to Dievo, kuris darė... atliko tą, jo apsaugojimo tuo laiku, stebuklą.

158 Tačiau vieną dieną, kai jam jau buvo aštuoniasdešimt metų, jis ganė avis, leidosi nuo ganyklos, galbūt tuo taku, kuriuo ėjo avys. Ir senas ganytojas ten ėjo su riesta lazda savo rankoje, žengdamas šalia tako; Galbūt šiek tiek šlubas, nes buvo aštuoniasdešimties metų amžiaus; barzda buvo nukarusi iki juosmens, galbūt toks pražilęs, kokios spalvos buvo ir avys. Ir jis Kažką pamatė! O Dieve! Tai jam pasirodė paslaptinga.

159 Viliuosi, kad šį vakarą galėsiu jums šį tą parodyti. Ir čia mes turime paruoštą baseiną su vandeniu.

160 Jis pamatė kažką, ko niekada anksčiau nebuvo matęs. Ir jis tarė: „Man derėtų tai ištirti“. Todėl jis pasuko į šalį ir jam atėjo Viešpaties Žodis. Šlovė! Aleliuja! Viešpaties Žodis atėjo pas jį. Taigi, prieš jam galint ten nueiti, jis turėjo veikti Viešpaties Žodžio pagrindu.

161 Ir nepamirškite, Viešpaties Žodis visada daro stebuklus. Jis tarė: „Kaip aš žinosiu, kad Tu buvai su manimi ir pasiuntei mane?“.

Pasakė: „Kas yra tavo rankoje?“.

Jis atsakė: „Išdžiuvusi lazda“.

162 „Mesk ją žemėn!“ Pirmas paliepimas, kurį Dievas davė Mozei. „Jeigu tu nori žinoti, kad Aš esu Dievas; tu rankoje turi lazdą, mesk ją ant žemės“.

Gideonas paklausė: „Kur yra Dievo stebuklai?“.

163 Jis pasakė: „Padėk duoną ant aukuro, aš parodysiu tau, Kas yra Dievas“. Ir Jis palietė ją Savo lazda; ir pakilo dūmai ir ji buvo sudeginta.

164 Mozė paklausė: „Ką turėsiu pasakyti, kas mane siuntė? Iš kur galiu žinoti, kad Tu esi Dievas?“.

165 Jis pasakė: „Ką turi rankoje? Aš esu gyvybės Kūrėjas. Aš esu stebuklus darantis Dievas“. Ir prieš Mozei apskritai galint pamatyti Dievo Jėgą, kuri atliko visus dalykus, pirma jis turėjo paklusti Dievui. Jis metė lazdą ant žemės, ji pavirto gyvate. Tai bent! O, tai bent! Ką? Yra...

Pirma turi būti paklusnumas, prieš jums galint pamatyti Jo stebuklus!

166 Šios taip vadinamos bažnyčios iš visų šalių, šiandien sako: „Na, kur yra visi stebuklai? Mes duosime tūkstantį dolerių bet kam, kas leis, parodys stebuklą“. Ak tu vargše, tyčinis, atpuolęs, dukart miręs, išrautas su šaknimis!

167 Kaip jūs ketinate pamatyti stebuklą, jeigu netapsite viena? Šlovė! Dievo malonės stebuklas – paimti netikintį abejotoją ir pripildyti jį Šventąja Dvasia! Jėzus pasakė: „Jeigu žmogus neatgims iš naujo, jis net negalės pamatyti Dievo Karalystės“. Jeigu norite pamatyti stebuklą, tapkite viena. Pirma leiskite Dievui su jumis dirbti. Jis turi atlikti nuodugną patikrinimą, jūsų akims paskirti kitokius akinius, nes jūs esate aklas, miręs nuodėmėje ir nusižengimuose, dvasiškai aklas, dukart miręs. Teisingai! Dievas turi suteikti jums Gyvybę, paliesti jūsų akis tam, kad praregėtumėte; padarytų stebuklą ir iš jūsų padarytų stebuklą ir tada jūs galėsite matyti stebuklus darantį Dievą. Tai yra pirmas dalykas.

168 Mozė turėjo Juo patikėti. Mozė turėjo veikti To pagrindu, veikti pagrindu to, ką pasakė Dievo Žodis. Jis norėjo pamatyti ar tai buvo Dievas, ar ne. Jis pasakė: „Na, Moze, daryk taip, kaip Aš tau sakau“.

169 Dabar pasiklausykite šito, šį vakarą, broli, sese. Jeigu jūs norite sužinoti, Kas yra Dievas, tiesiog veikite pagrindu to, ką Jis čia sako. „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu, ir jūs tapsite stebuklu“. Toks yra Jo pažadas. Tai yra tai, ką Jis pasakė. Veikite Jo Žodžio pagrindu: „Ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną; nes pažadas yra jums ir jūsų vaikams“. O, ar tai buvo skirta tik apaštalams? „Ir esantiems toli, būtent visiems, kiek pašauks Viešpats mūsų Dievas“. Štai kiek aprėpia pažadas.

170 Veikite Jo Žodžio pagrindu ir jūs pamatysite tikrą stebuklą. Kažkas įvyks, kai jūs veiksime Jo Žodžio pagrindu. Taip padarė Gideonas, jis padarė tai, ką jis jam pasakė padaryti! Taip padarė Nojus, jis padarė tai, ką Jis jam pasakė padaryti! Taip padarė Mozė, jis padarė tai, ką Jis jam pasakė padaryti!

171 Pasakė: „Mesk žemėn savo lazda!“. Kitais žodžiais tariant: „Atsikratyk visko, kas tave supa!“. Amen. „Leisk Man tai paimti!“.

172 Pasakysite: „Aš turiu siaubingą būdą“. Atiduokite jį Dievui, Jis žino kaip jį sušvelninti. „Aš esu labai geidulingas“. Jis žino kaip tai pašalinti. Suprantate? Tiesiog sudėkite tai į Jo rankas ir stebėkite, ką stebuklas gali padaryti. Tai tiesa. Gerai.

173 Mozė turėjo dirbti su Dievo Žodžiu, prieš tai, arba paklusti Dievo Žodžiui prieš galėdamas pamatyti Dievo stebuklus. Bet po to, kai kartą tai pamatė, broli, tuomet nebuvo nieko, kas galėtų jį sustabdyti.

174 Aš įsivaizduoju kaip kitą dieną ten su Sipora, sėdėjusia ant to mulos ir... ir mažasis Geršomas sėdėjo jam ant kelių, ant jos kelių, tiksliau, žandenu plaukai nukarę štai taip. Broli, jo veide matėsi šypsena, tos akys žvelgė aukštyn link dangaus. Buvo aviganis, tačiau tapo galingu Dievo vyru; narsuoliu, kuris ruošėsi išgelbėjimui. Pažvelkite į Gideoną! Kas įvyko? Taip pone, ėjo su lenkta lazda, kad užkariautų šalį. Jis tai padarė. Tikrai padarė. Dievas jam pasakė taip padaryti.

175 Nesvarbu kaip nerealu tai atrodo, jūs tiesiog turite padaryti tai, ką Dievas sako jums padaryti. Jūs atrasite, kad Jo Žodis tebėra toks pats. Tiesiog prasklaidykite debesis – Sūnus jau šviečia.

176 Jozuė, o, tas didis užkariautojas! O, Mozės įpėdinis. Žmogus, kurį mylėjo Dievas, galingas karys! Žmogus, kurį mylėjo Dievas! Dievas jam tarė: „Kaip Aš buvau su Moze, taip Aš būsiu su tavimi“. Bet prieš sienoms galint sugriūti, Jozuė žygiavo pagal Vyriausiojo Vado duotus nurodymus; aplink sieną, trylika kartų, prieš Dievo Jėgai smogiant į tą dalyką. Jis žygiavo aplink sieną ir pūtė trimitą pagal Dievo Žodį, kurį jam ten pasakė Vyriausiasis Vadas, kai jis susitiko Jį. Jis žygiavo pagal Dievo Žodį. Ką jis padarė? Jis veikė Žodžio pagrindu prieš galėdamas pamatyti stebuklą.

177 Žinote, tiesiog pūskite trimitą, nereikia bandyti nugriauti tos sienos ant kurios galėtumėte suorganizuoti kovos vežimų lenktynes; trimito putimas. Tačiau Dievas pasakė: „Tiesiog, tiesiog žygiuokite aplink sienas septynis kartus, o paskutinę dieną, žygiuokite septynis kartus“. Iš viso trylika kartų. „Ir kai eisite aplink sieną paskutinį kartą, tegul kunigai eis priekyje su skrynja ir pūs trimitą. Ir kai trimitas nuskambės, sienos sugrius“. Ką jie turėjo padaryti? Jis pamatė Dievo stebuklą po to, kai pradėjo veikti Dievo Žodžio pagrindu.

Kur yra tavo stebuklai? Pirma, pradėkite veikti Jo Žodžio pagrindu.

178 Kaip sienos galėjo būti sugriautos, o vienas namelis likti stovėti, paleistuvės namelis? Dėl to, kad ji veikė Dievo Žodžio pagrindu. Kodėl visi kiti žuvo, o ji išgyveno? Ji veikė Dievo Žodžio pagrindu ir ji pamatė Dievo stebuklą. Štai kaip jo sulaukti – veikite Žodžio pagrindu.

179 Hebrajų vaikai liepsnojančioje krosnyje. Ką jie padarė prieš pamatydami Dievo stebuklą? Jie pradėjo veikti Dievo Žodžio pagrindu. Jie žinojo, kad Jis buvo Dievas. Jie žinojo, kad Jis buvo Dievas, kuris buvo išvedęs juos iš Egipto. Jie... jie žinojo, kad buvo... Jis buvo tas pats Dievas, kuris visada buvo, kad Jis turėjo būti stebuklus darančiu Dievu.

180 Ir Jis davė jiems įgaliojimą: „Nesilenkite prieš stabus“. Jis nesikeičia. „Išlikite su Mano Žodžiu! Nedrįskite lenktis stabams!“.

181 Ką jie pasakė? „Mūsų Dievas gali išlaisvinti mus iš šios liepsnojančios krosnies. Todėl nepaisant nieko mes veiksime Jo Žodžio pagrindu!“. Štai taip. Kas įvyko? Tada jie išvydo Dievo stebuklą parodžiusį, jog Dievas gali atlaikyti ugnį.

182 Ar jūs sergate? Veikite Jo Žodžio pagrindu, pažiūrėkite ar Jis išgydys. Jeigu esate nusidėjėlis ir norite būti pripildytas Šventąją Dvasia; ateikite, atgailaukite ir būkite pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu. Ir veikite Jo Žodžio pagrindu, pažiūrėkite, kas nutiks. Jeigu jūs vis dar savyje turite pasaulį; ir jūs, moterys, vis dar esate trumpais plaukais, vis dar naudojate kosmetiką; jūs, vyrai, esate ūmaus būdo ir ginčijatės dėl savo denominacijų; jeigu norite sužinoti ar Jis tebėra Dievas, veikite Šiuo pagrindu ir paguldykite save ant Jo aukuro, pažiūrėkite, kas nutiks. Jis yra Dievas. Pirma jūs turite pradėti veikti Jo Žodžio pagrindu.

183 Danielius, prieš pamatydamas Dievo stebuklą, kad bus išgelbėtas nuo liūtų duobės, pirmas dalykas, kurį jis padarė, tai pradėjo veikti Dievo Žodžio pagrindu.

184 Pasigirdo paskelbimas: „Jeigu kuris nors žmogus melsis, kuriam nors dievui išskyrus šį staba, tam tikrą dienų skaičių, jis bus įmestas į liūtų duobę“. Joks žmogus negalėjo melstis jokiam kitam dievui, tik Karaliui; trisdešimt dienų jis turėjo būti dievu, suprantate, trisdešimt dienų.

185 Bet ką padarė Danielius? Jis pradėjo veikti Dievo Žodžio pagrindu. Nes kai Saliamonas pašventė šventyklą, jis meldėsi, jis tarė: „Viešpatie, jeigu Tavo tauta bus nelaimėje, kur jie bebūtų, ir pažvelgs į šią šventą šventyklą, tuomet Tu išgirsi iš Dangaus“. Tai tiesa.

186 Danieliaus pirmiausiai pradėjo veikti. Grasinimas buvo toks: „Tu būsi įmestas į liūtų duobę“. Tačiau Danielius veikė Dievo Žodžio pagrindu. Jis žinojo, kad Dievas tebebuvo Dievu. Tiesiog taip pat pasielgė Gideonas; jis žinojo, kad Dievas, jeigu Jis vis dar buvo Dievas, tuomet, kur yra Jo stebuklai? Ir Danielius žinojo, kad jis buvo pranašas, jis žinojo, kad mylėjo Dievą. Jis žinojo, kad jis buvo Jo tarnas ir jis žinojo, kad Dievas buvo pajėgus išgelbėti jį iš tų liūtų. Todėl, jeigu jis buvo patekęs į bėdą, jam buvo pagrasinta, jis atgręždavo savo veidą link šventyklos ir melsdavosi tris kartus per dieną, tiksliai. Jis veikė Dievo Žodžio pagrindu ir Dievas pripildė jį taip kupinai Šventąja Dvasia, kad liūtai negalėjo jo suėsti. Tai tiesa. Tai tiesa. Pirmiausiai jis pradėjo veikti Dievo Žodžio pagrindu.

187 Jona, banginio pilve, pirma pradėjo veikti Dievo Žodžio pagrindu. Jis žinojo, kad buvo prapuolęs, kas lieté fizinę dalį. Jo rankos buvo surištos, jo kojos buvo surištos. Šis pagonims skirtas pamokslininkas buvo išmestas iš laivo į banginio pilvą ir nugrimzdo į jūros dugną. Taigi, na ir padėtis į kurią jis pateko! Tačiau visų pirma jis pasisuko link, būdamas banginio pilve, aplink jo kaklą buvo apsvynioję jūros dumbliai. Nes banginis buvo ėdęs tuos dumblius ir panašiai tam, kad savo kūnui suteiktų vitaminų, savo vitaminų piliules, ir tada ten pat pateko pamokslininkas. Bet šis pamokslininkas atsitokėjo! Aleliuja!

188 O, broli, pamokslininke, atsitokėk šį vakarą! Pasitrauk nuo tų senų įsitikinimų ir dalykų, ir sugrįžk pas gyvąjį Dievą, pas gyvąjį Žodį.

189 Jis atsitokėjo, jis persivertė. Jums nepavyks sulaikyti šventojo nuo maldos. Jis pasisuko ir pažvelgė, iš visų pusių buvo banginio pilvas, visur aplink jį; iš rytų, šiaurės, vakarų ir pietų. Ir jis suprato, kad buvo banginio pilve ir jūros dugne ir kad jūroje siautė audra. Visos viltys buvo žlugusios, kai jis buvo laive; o dabar jis buvo banginio pilve, dar toliau nuo vilties nei kada anksčiau. Ir kai viskas, ką jis galėjo matyti buvo banginio pilvas, jis tarė: „Visa tai yra tuštybė. Aš daugiau tuo netikėsiu. Bet aš žvelgsiu link Tavo Šventos šventyklos, Viešpatie“. Į šventą šventyklą iš viršaus nepažiūrėsi; jis pasakė: Ji yra ten aukštai, todėl aš žvelgiu link jos“.

190 Ir tada jis pamatė Dievo stebuklą. Kažkoku būdu banginyje atsirado deguonies. Tris dienas jis galėjo normaliai kvėpuoti ir galėjo gerai pasiilsėti, kol plaukė, tam kad galėtų atlaikyti tas keturiasdešimt dienų... keliaudamas ten į tą nedorą miestą pamokslauti Evangelijos. Visiškai sustiprėjo gavęs šviežio deguonies iš Dangaus. Banginis negalėjo jo išskirti ir jis taip pat negalėjo būti iš jūros, todėl jis turėjo ateiti iš Dievo!

191 O, kvėpk ant mūsų šį vakarą, Viešpatie, tuo Dievo Žodžio Deguonimi, Jo prisikėlimo Jėgoje, kad šioje paskutiniojoje, nedoroje dienoje mes galėtume išlikti gyvi. Kvėpk ant mūsų, o Šventoji Dvasia! Štai taip, broli. Kvėpk, Viešpatie, pripildyk mus Deguonimi!

192 Taip, kaip šį rytą papasakojau jums apie antiną. Vos tik jis užuodė vandenį, nebuvo nieko, kas galėtų jį nuo jo sulaukyti; jokie vištų kudakavimai ir niekas kitas. Jis leidosi tiesiai į vandenį, nes jis buvo antinas.

193 Taigi, jeigu kas nors iš jūsų turite „anties“ prigimtį, štai čia mes turime didelį baseiną, matote. Jeigu galite užuosti, jeigu užuodžiate, kad Dievas yra Dievas, jeigu šį vakarą užuodžiate dvelksmą iš Dangaus, kad Dievas laikosi Savo Žodžio ir Jis yra stebuklus darantis Dievas, ir jeigu dar nesate gavę Šventosios Dvasios; užuoskite vandenį, tai yra pirmas dalykas, kurį Jis pasakė padaryti. Tikrai taip. Atgailaukite iš visos širdies ir paguldyskite save kaip auką ant aukuro; ir jūs būsite „sudegintas“ pasauliui ir atgimsite iš Dvasios; ir būkite pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, Jis pripildys jus Šventąja Dvasia. Pereikite per teisingą procesą; jums nereikia spausti rankos pamokslininkui ir įrašyti savo vardo į knygą, jums reikia numirti iki tiek, kad daugiau nebepažinotumėte pasaulio.

194 Abelis mirė ant to paties aukuro su savo avinėliu. Ir vienintelis būdas, kuriuo apskritai galite susitvarkyti su Dievu, tai – numirti ant aukuro su Kristumi, kol viskas, kas jus supa nublanks. Numirkite ten! Ir kai vėl atsikelsite, jūs būsite naujas kūrinys Kristuje. Žinoma.

195 Jona turėjo patikėti Dievo Žodžiu ir pradėti veikti Jo pagrindu, iš pradžių. Taigi, greičiausiai jis gulėjo veidu žemyn, kai buvo patekęs į banginio pilvą, nes jie buvo neseniai jį išmetę; krito tiesiai į banginio pilvą. Banginis tarė: „Na, dabar nersime į jūros dugną“.

196 Ir man įdomu, ką tas banginis turėjo galvoti tas tris dienas, jame dėjosi kažkas keisto. Taigi, suprantate, banginio organizmui tai nepatiko. Taip pat tai nepatinka bažnytinei denominacinei organizacijai. Bet, o, kaip tai patiko Jonai! Žinoma, jam tai patiko, nes tai buvo šviežias oras, kurį Dievas pūtė link jo ir jis išliko gyvas. Dieve, pūsk link mūsų šviežią Orą!

197 Jeigu Jona galėjo padaryti tokį stebuklą, tikėdamas Dievo Žodžiu, žemiška šventykla; kurią pastatė žmogus, kuris galiausiai atpuolė, Saliamonas, tačiau maldoje prašė Dievo, kad palaimintų kiekvieną, kuris žvelgs link tos šventyklos, ir išlaisvintų juos iš jų bėdų, kur jie bebūtų; ir Jona būdamas tose aplinkybėse galėjo patikėti. Tuo labiau mes galime patikėti, šį vakarą, žvelgdami link Dangaus; kur yra ne atpuolėlis, ne žmogus, kuris mirė ir pasiliko kape, kaip Jona... arba kaip Saliamonas, kai jis ten buvo; bet gyvasis Dievas, Kuris sėdi Didenybės dešinėje, visoje Jėgoje ir valdžioje, ir pamokslauja Žodį ir siunčia Šventąją Dvasią kaip liudininką, kad Jis tai padarė. Amen. Tikėkite Dievo Žodžiu, jūs pamatysite Dievo stebuklus. Bet pirma jūs turite patikėti. Žinoma. Taip.

198 Gideonas, po to, kai pamatė tą Svečią sėdintį po medžiu, ir iš pradžių Gideonas kaip ir abejojo Juo. Jis tarė: „Jeigu Dievas tebėra Dievas, jeigu Dievas yra su mumis, kur yra Jo stebuklai?“. Ir šis... ir šis Svečias, sėdėjęs po medžiu, ką Jis padarė? Kai Jis palietė tą auką su Savo lazda, kurią turėjo Savo rankoje, ji buvo sudeginta. Ir jis suprato, kad tai buvo veiksmas iš Dievo, taip jis tada sužinojo, kad tas Svečias po medžiu, Kuris atrodė kaip senas

Vyras, kuris ten sėdėjo, buvo Žodis tapęs kūnu. Aleliuja! Tai buvo gyvasis Žodis. Jis žinojo, kad tai buvo gyvasis Žodis, nes Jis veikė ir gyveno esamajame laike. Garbė Dievui, broli!

199 Su sekmininkais viskas yra gerai, bet tai yra tik nupiešta ugnis, jeigu jūs dar To pats negavote. Ne praėjusiame laike; esamajame laike! Kokia nauda iš istorinio Dievo, jeigu Jis šiandien nėra toks pats Dievas? Kaip esu dažnai sakęs, kokio nauda iš davimo kanarėlei, paukščiui, vitaminus, kurie skatina sparnų augimą, jeigu po to laikote jį narvelyje? Kokio nauda iš mokymo, kad ten yra Jėgos Dievas, kai po to paneigiate žmones, kurie turi privilegiją Jam tarnauti? Amen. Tikrai taip. Nesąmonė!

200 Kodėl visur aplink turite tas seminarijas, kaip didelį inkubatorių iš kurio išsiperi pamokslininkai? Suprantate?

201 Man visada buvo gaila inkubatorinio viščiuko, jis juk niekada neturėjo mamytės. Jis taip ir nesužinos, iš kur jis kilo. Nėra motinos, kuri jį prižiūrėtų, jis gimsta mechaniškai.

202 Maždaug taip yra su pamokslininku iš seminarijos, kuris išmano tik teologiją. Jis gali būti toks protingas ir rafinuotas kaip ir bet kuris kitas teologas, jis gali mokėti pamokslauti daugeliu įvairių kalbų, bet jeigu jis nežino, kas yra jo Tėvas!

203 Kaip aš neseniai pasakiau; jeigu ir yra koks nieko neišmanantis gyvulys, tai yra mulas. Jis nežino, kas yra jo tėvelis ir mama. Jis yra hibridas, suprantate, jis nežino, kas yra tėvelis, mama. Jis nežino, kam jis priklauso. Tai yra panašiai kaip kai kurie iš šių hibridinių krikščionių, taip vadinamųjų, kuriuos pagimdė denominacijos. Tačiau geras, grynaveislis žirgas žino savo kilmę, jis viską apie tai žino.

204 Ir geras, grynakraujis Krikščionis žino, kur yra Dievo Lobynas. Jie žino, kad yra gimę iš Žodžio. Žodis juose yra tapęs kūnu. Kiekvienas Žodis, kurį sako Dievas, jie Jam neprieštarauja; jie pasako: „Tai tiesa! Amen ir amen!“. Jie pabrėžia Jį pasakydami „amen“, kaskart. „Amen! Amen!“. Kažkas juose Tai pabrėžia, Jis Pats.

„Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“.

„Amen!“.

„Kas tiki į Mane, tas irgi darys darbus, kuriuos Aš darau“.

„Amen!“.

205 „Eikite į visą pasaulį ir pamokslaukite Evangeliją kiekvienam sutvėrimui. Tas, kuris tiki ir yra pakrikštytas, bus išgelbėtas. Visi šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“.

„Amen!“.

206 Senoji višta pasakė: „Kut-kudak, kut-kudak, stebuklų dienos yra praėjusios“.

Tačiau: „Ga-ga-ga, aš užuodžiu vandenį!“.

207 Suprantate, štai kaip tai yra. Tai tiesa. Suprantate? Kodėl? Jūs išmėginate Dievą. Suprantate, štai taip, visų pirma Dievas. Veikite Jo Žodžio pagrindu ir pažiūrėkite ar Tai tiesa. Tai tiesa.

208 Jonas Krikštytojas uoliai laikėsi jam paskirtos pareigos. Kai jis buvo dar... dar berniukas, mes neturime apie tai daug informacijos.

209 Jo tėvas buvo puikus žmogus, bet jis nepatikėjo Dievu. Dievas ketino, nusprendė pagimdyti jį per Elžbietą, šį kūdikį. Todėl Jis pasakė jai, pasakė jam, kad jis... Kad ji pastos šiuo vaiku. O jis tuo suabejojo ir Jis padarė jį nebyliu. Aš galiu įsivaizduoti, kad Jono Krikštytojo tėvų širdis, Elžbietos ir Zacharijo, buvo nuliūdusios, nes jie žinojo, kad buvo pasenę. Ir šis pažadėtas vaikas gimė, kai Dievas padarė stebuklą ir atsiuntė šį vaiką į pasaulį, jiems būnant seniems ir jau nevaisingiems. Jie žinojo, kad jų širdys buvo nuliūdusios, nes jie negalėjo nugyventi pakankamai užtektinai, kad pamatytų kaip jis atliks savo didį, Dievo paskirtą darbą. Bet jie jį tam pašventė! Šlovė Dievui! Ten kažkur anapus žvaigždžių ir mėnulio jie galėjo pažvelgti žemyn ir pamatyti tai. Jiems nepavyko pamatyti kaip tas mažas berniukas... Jie numirė. Jie numirė jam dar būnant vaiku, vaikinu. Berniukas, paliko savo namus ir išėjo į dykumą. Ten jis buvo išaugintas Dievo Jėga.

210 Dievas pasakė jam: „Tu esi balsas šaukiančiojo dykumoje. Aš siunčiu tave. Eik ir šauk!“.

211 Kaip, greičiausiai, Jonas turėjo laukti kiekvieną dieną, suvarydamas gyvates į uolas ir spardydamas akmenis. „O, aš negaliu sulaukti!“.

„Ko tu lauki, Jonai?“.

212 „Aš tik noriu išgirsti Jo įgaliojimą, tik tiek“. „Pasitraukit iš kelio, gyvatės!“ . Jos nušliauždavo į kalnus. Dėl šios priežasties tiems fariziejams pasirodžius jis pasakė: „O, jūs angių karta, bėkite į kalnus!“.

213 Aš šį vakarą sakau tą patį. Jūs angių karta, bėkite į vandenį! Amen. Jūs žinote apie ką aš kalbu. Šios garsajuostės, tai yra įrašoma į garsajuostę, ji bus išplatinta po visą pasaulį. Bėkite į vandenį, jeigu norite pamatyti Dievo stebuklus!

214 Jonas tiksliai ėjo toliau. Puikiai atrodantis žmogus priėjo; jis tarė: „Galbūt tai Jis“. Jis pažvelgė. „Ne, tai ne Jis. Ne. Dievas davė man pažadą“.

„Jonai, ar tu sakai, kad Mesijas šiandien yra gyvas?“.

„Taip“.

„Kur Jis?“.

215 „Čia, kažkur žemėje. Aš nežinau, kur Jis yra, bet aš pažinsiu Jį, kai Jis ateis“.

„Kaip tu jį pažinsi?“.

„Dievas pasakė man kaip atpažinti“.

216 „Iš kur tu žinai, kad pasveiksi, kai už tave pasimels?“. Dievas pasakė man, ko laukti. „Iš kur tu žinai, kad gausi Šventąją Dvasią?“. Aš sekiau Jo Žodį. Jis pasakė man, ko laukti, aš žinau, kas seka po to, suprantate. Ar jūs žinote, kas seka po to? Jeigu jūs paklusite Dievo Žodžiui, po to ateina Jo pažadas. Jis negali meluoti; Jis yra Dievas.

„Kas bus toliau?“.

Jonas pasakė: „Aš atpažinsiu Jį, kai Jis ateis“.

217 Jie pasakė: „O, pažiūrėk į šitą žmogų, kuris pasirodė. Tai... Jis ant galvos turi karūną, jis turėtų būti Mesijas, varantis tuos žirgus“.

Atsakė: „Tai ne Jis“.

218 Priėjo prie pat jo, tarė: „Yra neteisėta tau turėti savo brolio žmoną!“. Jie žinojo, kad ten kažkas buvo netvarkoje. Priėjo prie jo ir pasakė jam. Tai buvo Erodas, suprantate. Ir, o, tai taip supykde jo žmoną, kol buvo gyva ji nekenė jo, Suprantate?

219 Jonas vis ieškojo. Jis tarė: „O, aš pažinsiu Jį, kai Jis pasirodys“.

„Iš kur žinai?“.

220 „Dievas pasakė man, kad pamatysiu ženklą ir tai bus Mesijiškas ženklas. Aš pažinsiu Mesiją, nes ten pasirodys Mesijo ženklas“.

221 Dievas pažįsta Savo Bažnyčią. Jis pasakė: „Šie ženklai juos lydės“. Ne: „Jie priklausys metodistams, baptistams ar sekmininkams“. Bet: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“. Jis pažįsta tikinčiuosius.

Kartais tu paklaus, šiomis dienomis: „Ar jūs tikintis?“.

222 „O, aš metodistas“. Na, tuomet tai parodo, kad jūs nesate tikintysis, suprantate. „Aš sekmininkas“. Tai vis tiek parodo, kad jūs nesate tikintysis.

223 Kai jūs esate tikintysis, jūs tikite Dievu! Visi tai žino, jus yra užantspaudavusi Dievo Karalystė; ir antspaudas yra ant abiejų lapo pusių, ir atėjimas ir išėjimas. Suprantate, jūs galite jiems tai pasakyti. Gerai.

224 Jis pasakė: „Aš pažinsiu Jį, kai Jis ateis, nes ten pasirodys ženklas. Aš pamatysiu Mesijišką ženklą“. Ir vieną dieną jis pažvelgė...

225 O, broli! Kodėl? Jis laukė To, štai kaip jis Tai atpažino. [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą – Red.] Aš viliuosi, kad tai gerai įsisavinsite. Ar jūs laukiate Jo? Ar jūs stebite kaip kažkas turi įvykti? Jei ne, tuomet išstirkite Raštus!

226 Taigi, visi tie kunigai stovėjo ten susirinkę, buvo penkiskart protingesni nei Jonas. Mes neturime įrodymo, kokią mokyklą jis lankė tomis dienomis. Bet ten stovėjo kunigai, kurių pro-pro-pro-proseneliai buvo kunigai. Ten stovėjo vyrai, kurie išmanė kiekvieną colį to ritinio,

visus pranašus ir Pradžios Knygą, viską apie ją. Bet, suprantate, Jonas laukė ženklų, Mesijo! Jis žinojo, kad jeigu tai bus Dievas, ten turės būti kažkas atgamtiško. Tai tiesa.

227 Taip yra ir šiandien! Jeigu jūs esate Krikščionis, kažkas atgamtiško jus tikrai persmelkė. Jeigu taip nėra, tuomet jūs esate apsigavęs. Jūs vis dar gyvenate tą patį gyvenimą, kurį kadaise gyvenote, jums vis dar patinka tie patys dalykai, kurie patiko iš pradžių, jums vis dar jie patinka, jūs esate apgautas; tai tiesa, nesate Dievo sūnus arba duktė.

228 Tuomet mes atrandame, kad vieną dieną Jonas ten stovėjo ir yra sakoma... skaičiau... trumpą pasakojimą apie Jį, pasakyta, kad Jonas buvo vienoje upės pusėje, jie nuvijo jį į kitą krantą. Būtent taip jie elgiasi su Dievo tarnu, išstumia jį iš kiekvienos denominacijos, kiekvienos organizacijos, iš visur kitur. Jis neturėjo sakyklos prie kurios stovėtų; jis stovėjo purve iki kelių. Jis nevilkėjo smokingo ir taip pat jo apykaklė nebuvo atlenkta. Ne, pone. Jis buvo apsigaubęs avikailiu, ten stovėdamas greičiausiai atrodė kaip laukinis žmogus.

229 Ir tie kunigai pasakė: „Nejaugi jūs norite man pasakyti, kad ateis toks laikas, kai ši didžioji šventykla, mūsų organizacija, sugrius?“.

Jis pasakė: „Žinoma, kad sugrius“.

„Iš kur tu tai žinai?“.

230 „Kaip jūs skaitote Raštą? Turi ateiti Mesijas ir šis Mesijas sustabdys kasdienę auką. Danielius taip pasakė! Pranašas taip pasakė!“ . Aleliuja!

O, aš kaskart pradedu jaustis vis religingiau! (Aš turiu sustoti.)

Iš kur tu tai žinai? Pranašas taip pasakė!

231 Štai kaip Michėjas žinojo, kad jis negalėjo palaiminti Achabo; Tai viskas. Jis turėjo išlikti su Žodžiu. Norite pamatyti Dievo darbus, jūs turite sekti Dievo Žodį. Jis žinojo, kad tai negalėjo įvykti.

232 Kas gi tuomet įvyko? Jis norėjo pamatyti Dievo darbus. Jonas pasakė: „Aš pažinsiu Jį, kai Jis ateis“.

233 Vieną dieną jis stovėjo, jis tarė: „Taip, ateis laikas, kai kasdienė auka bus sustabdyta. Mesijas bus kasdiene Auka. Ir bus pastatyta nusiaubianti bjaurybė“.

„Rabine, iš kur tu tai paėmei? Tai prieštarauja mūsų religijai“.

234 Bet Tai neprieštarauja Dievo Žodžiui. Ten yra pranašas, nes Viešpaties Žodis buvo su tuo pranašu. Tai tiesa.

235 Ir jis pasakė, kad: „Štai ten stovi Dievo Avinėlis, kuris pašalina pasaulio nuodėmę!“. Ten stovėjo įprastas, neaukštas, susikūpinęs Žmogus, ėjo leisdamasis žemyn prie upės, praėjo šalia Lozorius. Tiesiog įprastas Vyras, apsirengęs kaip įprastas žmogus; ne kaip kunigas,

be turbano, be karūnos, be nieko; tiesiog vargšas Jaunuolis, Dailidė, ėjo leisdamasis žemyn su rankomis pilnomis rakščių, galbūt; ėjo leisdamasis žemyn.

„Nejaugi tu nori man pasakyti...“.

236 „Ką? Nejaugi jūs Jo ten nematote? Štai!“ . Tai reiškia: „Pažvelkite, įvertinkite! Tai yra Dievo Avinėlis, kuris pašalina pasaulio nuodėmę“.

237 Kai kurie iš jų pasakė: „Na, ar tu bent žinai, Kas Jis yra? Tai yra tas dailidės sūnus. Taigi, mes žinome, kad šitas vyrukas nėra joks pranašas“. Bet Jis buvo. Jis buvo. Jis žinojo. „Kodėl? Jis nežino apie ką kalba?“. O taip, jis žinojo. „Kaip jis gali sakyti, kad Tai Jis, kai Jis net nesiskiria nuo kitų žmonių?“. Mesijas bus kitoks. „Kaip mes tai atpažinsime?“. Jonas matė tai, ko jie nematė.

238 Viskas priklauso nuo to, į ką žiūrite. Ką jūs šį vakarą matote? Ar jūs matote didingą, garsų žmogų, didelę denominaciją ir viskas tiesiog krenta jums į glėbį? Ar jūs pasirenkate kelią kartu su nedaugeliu, Viešpaties paniekintųjų? Ar jūs suprantate Bibliją? Ar jūs suprantate Dievo Žodį? Jeigu jūs esate iš naujo atgimę, jūs Tai suprasite. Kol nesate atgimę, jūs nesuprasite To.

239 Štai Jis ateina. Jis pasakė: „Tas, Kuris pasakė man būnant dykumoje!“ . O, broli! „Tas, Kuris pasakė man šaukti! Aš šaukiau čia šešis mėnesius, iki pat vakaro, visur čia, palei visą Jordaną, braidžiodamas po šį purvą; ginčijausi su šiais pamokslininkais, smūgiuodamas jūsų denominacijoms, mindžiojau jums ant jūsų skaudančių pirštų. Bet Šitai yra čia, aš matau Tai!“.

„Iš kur žinai?“.

240 „Tai Tas Pats, Kuris pasakė man būti balsu, šaukiančiojo dykumoje; Dievas subrandino mane šitam tikslui, pasakė: 'Tas, ant Kurio pamatysi Dvasią'“ .

241 Jonas pažino Jį. Ką jis padarė? Pirma jis pamokslavo Žodį, pakluso Žodžiui ir jis išvydo Dievo ženklą. Ir, nepamirškite, nėra užfiksuota, kad koks nors kitas ten stovėjęs asmuo Tai matė. Jonas Tai matė, jis vienas. Viskas priklauso nuo to, ko jūs laukiate. Kodėl? Jonas pakluso Žodžiui. Kunigai ir kiti Žodžiui nepakluso. Jonas buvo paklusnume Žodžiui, jo įgaliojimui ir Jis išvydo Tai. (Mes tuojau paskubėsime; turime.)

242 Morta prie kapo. Ji susitiko su Dievo Žodžiu. Ji patikėjo Juo. Prieš galėdama pamatyti Dievo stebuklą, ji turėjo patikėti Dievo Žodžiu ir veikti Jo pagrindu. Ji tarė: „Viešpatie, jeigu Tu tik būtum buvęs čia, mano brolis nebūtų numiręs“.

243 Jis pasakė: „Morta, Aš esu prisikėlimas ir Gyvenimas. Tas, kuris manimi Tiki, nors būtų miręs, vis tiek gyvens. Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki Manimi, niekada nemirs. Ar tu tiki tuo?“.

Ji tarė: „Taip, Viešpatie“ . Štai taip, pradėjo veikti! „Aš tikiu“ .

„Kuo tu tiki, Morta?“.

„Kad Tu esi Kristus, kuris turėjo ateiti į pasaulį“.

Paklausė: „Kur jūs jį palaidojote?“.

244 Nusileido ten prie kapo ir štai Jis ten stovėjo. Pasakė: „Aš noriu pamatyti ar ji tikrai tiki, kad Aš esu Žodis“. Tarė: „Nuritinkite akmenį“.

245 Ji pradėjo veikti Žodžio pagrindu! Ji turėjo tai padaryti, kad pamatytų kaip mirtis pavirsta gyvybe.

246 Ir vienintelis būdas, kuriuo apskritai galėsite pamatyti mirtį pavirstančią į gyvybę, tai yra priimti Jo Žodį ir veikti Jo pagrindu!

247 Jeigu jūs esate nusidėjėlis, paimkite Jo Žodį ir veikite Jo pagrindu, tada jūs pamatysite Dievo stebuklą. Jūs pats tapsite Dievo stebuklu.

248 Jeigu jūs sergate, paimkite Dievo Žodį! Doktoras pasakys: „Jūs mirsite“. Paimkite Dievo Žodį ir veikite Jo pagrindu, tai suteiks naują gyvybę. O, tai bent!

249 Atsiprašau, kad taip ilgai jus užlaikiau. Dar šiek tiek ir tada mes užbaigsime. Suprantate, paimkime dar kelis. Nuoširdžiai pažadu. Aš atsiprašau, kad užimu savo brolių laiką. Suprantate, tai palieka jiems dvi valandas pamokslavimui. O.

250 Moteris prie šulinio. Ji buvo nusidėjėlė. Ji turėjo penkis vyrus. Vieną dieną ji atėjo ten pasisemti šiek tiek vandens. Ji pradėjo semti vandenį ir išgirdo Vyrą sakantį: „Moterie, atnešk Man gerti“.

251 Ji apsidairė ir ji tarė: „Yra neįprasta žydams kalbėti su samariečiais“. Aš esu moteris iš Samarijos. Ir tai yra neįprasta. Kodėl Tu su manimi kalbi?“.

252 Jis tarė: „Bet jeigu tu žinotum su Kuo kalbi, tu Manęs prašytum gerti“.

253 „Na, – pasakė ji, – šulinys yra gilus ir Tu neturi kuo pasemti“. Pasakė: „Kaip... kaip... kaip Tu ketini pasisemti?“.

254 O Jis atsakė: „Vanduo, kurį Aš duodu, taps Vandens Šaltiniu, trykstančiu, burbuliuojančiu sieloje“.

255 Ji pasakė: „Dabar palūkėk minutėlę. Tu esi žydas, jūs garbinate Jeruzalėje, o mūsų tėvai garbina ant šio kalno,“ – ir taip toliau.

256 Jis pasakė: „Tikėk Manimi! Ateina valanda ir dabar yra, kai jūs garbinsite nei Jeruzalėje, nei ant šio kalno. Bet Dievas yra Dvasia ir tie, kurie garbina Jį, privalo garbinti Jį Dvasioje“.

257 Be jokios abejonės moterėlė pasakė: „Dabar palūkėk minutėlę. Kas yra šis Žmogus?“.

Jis norėjo, kad ji sužinotų, Kas Jis buvo, nes Jis turėjo pristatyti Jį samariečiams. „Kas Jis yra,“ – paklausė ji.

258 Jis pakalbėjo su ja kelias minutes. Jis pasakė: „Moterie, eik atsivesk savo vyrą ir ateikite čia“.

259 (Tačiau pasakė: „Dabar jis gudriai elgiasi,“ – suprantate.) Ji pasakė: „Aš neturiu jokio vyro“. O!

260 Tada lazda prisilietė prie aukos. Suprantate, kažkas įvyko. Kas įvyko? Ji pamatė Dievo stebuklą. Pasakė: „Tu pasakei tiesą. Nes esi turėjusi penkis ir tas, su kuriuo dabar gyveni nėra tavo vyras, todėl tu pasakei tiesą“.

261 Ji atsigrėžė. Ji žinojo, kad žmonės metų metus laikė Dievą mirusiu; jų kunigai ir rabinai ir panašiai, jie buvo kalbėję apie Dievą. Tačiau Biblijoje buvo pažadėta, kad turės ateiti Tas Vienintelis!

262 Ji pasakė: „Pone, aš matau, kad Tu esi pranašas“. Suprantate? „Mes žinome, kad Mesijas turi ateiti“. („Dabar leisk man tuo įsitikinti“.) „Mes žinome, kad turi ateiti Mesijas“. („Aš Jo to paklausu ir sužinosiu, ką Jis pasakys; žmogus, kuris nepažįsta Dievo negalės man to pasakyti“.) „Mes žinome, kad turi ateiti Mesijas, Kuris yra vadinamas Kristumi. Ir, kai Jis ateis, būtent šitai Jis ir padarys. Mes laukiame Jo“.

Jis atsakė: „Aš esu Jis“.

263 To pakako. To pakako. Ji nubėgo į miestą. Ji pasakė: „Ateikite, pažiūrėkite į Vyrą, kuris pasakė man dalykus, kuriuos esu padariusi“.

264 Prieš jai galint atnešti tokią žinią, iš pradžių ji turėjo pamatyti Dievo stebuklą. Prieš galėdama pamatyti Dievo stebuklus, ji turėjo patikėti Dievu pagal Jo Žodį. Tai yra visiškai teisinga.

O, tai bent, mes galėtume tęsti toliau! Paimkime dar vieną.

265 Sekminės. Po to, kai jie buvo vaikščioję su Žodžiu, po to, kai jie buvo matę Žodį, po to, kai jie buvo patikėję Žodžiu; bet prieš jiems galint pamatyti Sekminių stebuklą, jie turėjo paklusti Žodžiui. Suprantate? „Susirinkite Jeruzalės mieste, – pasakė Žodis, – ir laukite ten, kol būsite pripildyti Jėga iš Aukštybių.“

266 Taigi, o kas, jeigu būtų praėjusios aštuonios dienos, Matas būtų pažiūrėjęs į Morkų ir pasakęs: „Ar žinai ką? Vieną dieną pajaučiau neįprastą jausmą, greičiausiai tai turėjo būti Šventoji Dvasia. Jis pasakė mums laukti čia. Matai, greičiausiai tai ir buvo Tai“.

„O, palaukime dar vieną dieną“.

267 Ateina devintoji diena. „Na, taigi, Jis pasakė mums susirinkti čia prieš devynias dienas. Žinoma, nejaugi jūs netikite, kad mes jau Tai gavome? Aš manau, kad mes Tai gavome, kai Juo patikėjome. Ar jūs taip nemanote?“. O, jūs gerieji baptistai! Suprantate? Pasakė: „Aš manau... Aš manau mes Tai gavome, nes Jis pasakė mums čia susirinkti. Ir ar žinote kaip aš manau? Aš manau, kad vos tik mes čia aukštai susirinkome, mes paklusome tam, ką Jis pasakė“.

268 Bet ką Jis pasakė? Jis nepasakė: „Kai jūs ten aukštai susirinksite, jūs Tai gausite“. Jis nepasakė: „Laukite penkias dienas ar devynias dienas“. Jis pasakė: „Laukite iki toll“. Štai taip. „Tie, kurie laukia Viešpaties, atnaujins savo jėgas“. Suprantate?

269 Ką jūs turite daryti? Paimti Jo Žodį, veikti Jo pagrindu ir pasilikti tiksliai su Juo. Kiekvieną dieną stovėkite su Tuo, akis į akį prieš Šėtoną. „Parašyta! Parašyta! Parašyta! Parašyta! Parašyta! Parašyta! Parašyta!“. Tai turi išsipildyti! Jūs veikiate Žodžio pagrindu, suprantate, tada jūs pamatysite Dievo stebuklą. Tai tiesa. Bet iš pradžių jūs turite veikti To pagrindu.

270 Jie susirinko ten aukštai ir pakluso Žodžiui, jie pasiliko ten.

271 Atėjo devintoji diena. Aš girdžiu Petrą sakantį: „Žinote ką, kaip jūs broliai galvojate?“.

272 Morkus būtų galėjęs atsistoti ir pasakyti: „Ar žinote ką? Broliai, tiesiog priimkime Tai tikėjimu, nes mes paklūstame“. Ne, jūs ne visiškai paklūstate.

273 Jūs pasakysite: „Aš buvau pakrikštytas vardan Tėvo, Sūnaus ir Šventosios...“. Taigi, tai... tai nėra visiškai paklusimas. O... Suprantate? Jūs pasakysite: „Aš prisijungiau prie bažnyčios“. Tai nėra paklusimas, suprantate. „Aš sukalbu Apaštalų tikėjimo išpažinimą“. Tai vis dar nėra paklusimas. „O, broli, aš nustojau meluoti ir vogti. Aš nedorai nesielgiu“. Tai vis dar nėra paklusimas.

274 Tai turi būti Gimimas! Ten kažkas turi įvykti. Jūs turite numirti ir jumyse turi Kažkas gimti.

275 O, po tiek dienų laukimo, praėjo devynios dienos. Jie pasakė: „Tiesiog priimkime Tai ir eikime tarnauti. Pasaulis ten žūsta, kodėl mums derėtų ilgiau delsti?“.

276 Aš girdžiu Petrą sakantį: „Bet, jūs žinote, Kažkas man sako, kad tai dar nėra tai. Tai nėra visiškai paklusimas Žodžiui. Suprantate, jeigu mes tikimės pamatyti stebuklą, kurį Dievas mums pažadėjo, Tėvo Pažado atsiuntimą ant mūsų, mes turime čia laukti tol, kol kažkas įvyks. Nes Rašte pasakyta, kad tai pasireikš tokiu pavidalu, Joelis pasakė: 'Aš išliesiu Savo Dvasią ant visų kūnų. Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus. Ant savo tarnaičių ir tarnų Aš išliesiu Savo Dvasią. Aš parodysiu ženklus ir stebuklus Danguose ir žemėje'. Pranašas Izaijas pasakė: 'Nes mikčiojančiomis lūpomis ir kita kalba Aš kalbėsiu šitai tautai. Ir ši yra šabo diena, kad jie galėtų įeiti. Tačiau jie nenorėjo klausyti'. Dabar broliai mes negalime išsivaikščioti tiesiog taip ir net nepatyrę jokie išgyvenimo, suprantate. Mes turime kažką turėti, nes Jis pasakė: 'Laukite ten, kol būsite pripildyti Jėga'. Dabar aš neturiu nei kiek daugiau Jėgos nei tada, kai čia atėjau. Aš buvau čia visą naktį, aš buvau čia ir kitą naktį, aš prabuvau čia devynias naktis. Aš esu tiesiog toks pats, koks buvau, kai čia atėjau. Jis pasakė mums, kad mes gausime Jėgą, todėl tiesiog laukime toliau“.

277 Tuomet, visiškai netikėtai, kai jie visiškai pakluso Dievo Žodžiui, tada jie pamatė Sekminių stebuklą. Jie pamatė kaip Ugnis nužengė tame pastate. Nužengė Tas Ugnies Stulpas, tarp žmonių; ir dideli liežuviai, kaip dvišakiai liežuviai, nusileido ant kiekvieno iš jų. Ir jie visi buvo pripildyti Šventąja Dvasia ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis kaip Dvasia davė jiems išarti.

278 Kažkas įvyko, kada? Kai jų, kai jie priėmė sprendimą, kad jau Tai gavo? Ne. Kai jie visiškai pakluso Dievo Žodžiui jie išvydo Sekminių stebuklą. Taip yra ir šiandien, jūs turite padaryti tą patį.

279 Taigi, draugai, aš tikrai šiuo ir pabaigsiu. Kito puslapio daugiau neversiu. Gerai, man dabar tai sakant, tegul kitas vyras pradeda ruoštis.

280 Taigi, nors ir esame vadinami kuo tik tai įmanoma, blogais: „šventaisiais, kurie voliojasi ant grindų, bažnyčių skaldytojais, veidmainiais, Beelzebubais, sapnuotojais“. Viskuo, kuo tik įmanoma būti pavadintais, esame vadinami. Bet ką jie daro, kuo jus vadina? „Sapnuotoju, Beelzebubu, melagingu pranašu, 'Vien tik Jėzumi',“ – visais kitais, kuriais galima pavadinti, visais blogais, kuriais galima pavadinti.

281 Tačiau tikėdami tikuoju Dievo Žodžiu, Jo tikuoju Žodžio pranašu, ką mes darome? Mes matome dalykus, kuriuos matome.

O, jie ateis iš rytų ir Vakarų

Jie ateis iš tolimos šalies

Puotauti su Karaliumi, pietauti kaip Jo svečiai

Kokie palaiminti yra šie piligrimai

Regėdami jo šventą veidą

Spindintį Dievišką šviesą

Palaimintieji Jo malonės dalininkai

Kad spindėtų kaip brangakmeniai Jo karūnos

Jėzus greitai sugrįžta

Mūsų išbandymai tada pasibaigs

O, kas jeigu mūsų Viešpats ateitų šią akimirką

Pas tuos, kurie yra laisvi nuo nuodėmės

O, ar tuomet tai sukels tau džiaugsmą

Ar liūdesį ir gilų nusivylimą?

Kai mūsų Viešpats ateis šlovėje

Mes susitikime su Juo ore

282 Kodėl? Mes veikiame Jo Žodžio pagrindu! Amen. Vadinkite kaip tik tai norite. Mes savo tarpe matome Mesijo ženklą. Mes regime Ugnies Stulpą. Jūs negalite to paneigti! Vadinkite

mus kaip tik norite. Dievas yra čia. Mokslininkai Tai nufotografavo. Kodėl? Paklūstame Jo Žodžiui! Niekada anksčiau istorijoje tai nebuvo padaryta, bet visgi mechaninė fotoaparato „akis“ liudija, kad Tai yra Jis, Šviesa apšvietė objektyvą. Kodėl? Pirmiausia priimame Dievo Žodį! Leiskite denominacijoms jus išspirti, jeigu jos to nori. Leiskite jiems visiems atsukti jums nugarą, jei norite. Bet veikite Dievo Žodžio pagrindu, jeigu norite pamatyti Dievo stebuklus!

283 Jėzus pažadėjo: „Kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip bus žmogaus Sūnaus atėjimo metu“.

284 Tas Angelas nužengė, Dievas pasireiškė kūne, pasisuko nugarą link palapinės ir pasakė... nežinodamas, kas buvo Abraomas, tariamai, pasakė: „Abraomai“. Ne Abramai; Jis visai neseniai pakeitė jo vardą, prieš kelias dienas iki to. „Kur yra tavo žmona Sara?“. Ne S-a-r-a-j-a. S-a-r-a! „Kur yra tavo žmona Sara?“. Pavadino jį jo tėvišku vardu, o ją jos princesės vardu. O! Kas Jis buvo? Abraomas kaip tik tada suprato, Kas tai buvo.

Jis pasakė: „Ji yra palapinėje, už Tavęs“.

285 Jis pasakė: „Aš aplankysiu tave, Abraomai. Aš, Aš aplankysiu tave pagal Savo pažadą, kurį tau duodu, nes tu išlaukei visus tuos metus. Tu laukei to dvidešimt penkis metus. Tu pasilikai tik su Žodžiu, veikdamas Žodžio pagrindu. Tu netgi atsižadėjai, kad priklausai šiai žemei. Tu tapai piligrimu ir svetimšaliu. Tu ieškai ateinančio Miesto, Kurio Statytojas ir Kūrėjas yra Dievas. Aš tau tai pažadėjau, per šį vaiką tai bus išpildyta, kad jis... tu tapsi daugelio tautų tėvu. Aš tai pažadėjau. Tu veikei Žodžio pagrindu, dabar tu pamatysi Dievo stebuklą“.

„Kaip aš tai pamatysiu, Viešpatie?“.

„Kur yra Sara, tavo žmona?“.

„Palapinėje už Tavęs“.

Pasakė: „Aš sugrįšiu pas tave pagal tą gyvenimo laiką“.

286 O Sara savyje nusijuokė, tarė: „Kaip aš galėsiu, sena moteris; ir mano viešpats, taip pat senas; vėl patirti malonumą?“.

Jis pasakė: „Kodėl Sara nusijuokė?“.

287 Jis veikė Dievo Žodžio pagrindu. Jis regėjo Dievo stebuklą.

288 Jėzus pasakė: „Kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip bus žmogaus Sūnaus atėjimo metu“. Suprantate, veikite Dievo Žodžio pagrindu ir jūs išvysite Dievo stebuklą.

289 Kas tai buvo? Kai mes stovėjome čia, visai neseniai, pamokslaudami Bažnyčios periodus, ir išaiškinome juos, ir tas mažas ženklas, kuris yra štai ten, nupiešėme juos čia ant lentos. Ir būtent šioje auditorijoje, prieš daugiau žmonių nei čia dabar yra sėdinčių, vos tik aš baigiau kalbėti, nušvito Šviesa ir nutolo toliau ir pakibo prie tos sienos. Ir ten pasirodė šešėlis visiems į tai žiūrint ir išmatavo tuos bažnyčios periodus tiesiog tiksliai taip, kokie jie yra ten. Kiek čia yra tu, kurie tą dieną čia buvo, pakelkite savo ranką...?... Žiūrėjote į tai savo akimis!

Kas tai buvo? Iš pradžių – patikėjome Dievo Žodžiu, pamokslavome Dievo Žodį, priėmėme Dievo Žodį; ir mes išvydome Dievo stebuklą patvirtinantį Žodį, kad Tai buvo teisinga.

O, Jėzus greitai ateina (visi kartu).

Mūsų išbandymai tada pasibaigs

O, kas jeigu mūsų Viešpats ateitų šią akimirką

Pas tuos, kurie yra laisvi nuo nuodėmės

O, ar tuomet tai sukels tau džiaugsmą

Ar liūdesį ir gilų nusivylimą?

Kai mūsų Viešpats ateis šlovėje

Mes susitikime su Juo ore Amen.

290 Kodėl? Mes tikime Jo Žodžiu, saugome Aliejų žibintuve, jis yra pakirptas ir degantis: „Leiskite jūsų Šviesai šviesti, kad kiti žmonės galėtų matyti jūsų gerus darbus, jūsų vaisius, šlovinančius Tėvą, kuris yra Danguje“. Ir kas atsitiks? Tikėdami Dievo Žodžiu ir veikdami Dievo Žodžio pagrindu mes susitikime su Juo ore. Nei šešėlio abejonės! Telaimina jus Dievas.

291 Aš ketinu užbaigti, pakalbėjau tik apie trečdalį. Aš užbaigsiu tai kitą kartą, Viešpačiui leidus. „Jeigu Dievas yra su mumis, kur yra Jo stebuklai?“. O... Suprantate? Ar jūs tikite tuo?

292 O Dieve, leisk mums išvysti ateinančius metus. Leisk mums išvysti ateinančius metus, kad mūsų širdys nepasitenkintų bažnytine denominacija ar įsitikinimais, rankos paspaudimu ar taip vadinamąja religija. Leisk mums būti tokiais tuo nepasitenkinusiais iki tiek, kad pajauštume stebuklus darančią Jėgą Dieve, įeinančią... į mūsų širdis, išimančią pasaulį ir suformuojančią Kristų. Taigi, kad šį vakarą ir rytoj nepradėtume daryti kažko kito; bet kad augtume Jame, iki Jo ūgio. Mes augsime iki Jo, kol susitikime su Juo. Palenkime savo galvas.

Vietos, vietos, taip, ten yra vietos

Ten tau yra vietos prie Šaltinio

Vietos, vietos, taip, ten yra vietos

Ten man yra vietos prie Šaltinio

293 Mūsų Dangiškasis Tėve, su sielos ir dvasios nuoširdumu, užkimusiu balsu, Viešpatie, aš meldžiu, kad Tu paimtum šiuos kelis nerišlius ir padrikus žodžius, ir sujungtum juos kartu; aš nežinau kaip tai padaryti, bet tiesiog sakau tai, kas ateina man į mintis. Įdėk tai giliai į kiekvieno žmogaus širdį ir leisk jiems pamatyti ir patikėti tuo, turint tokią pačią nuostatą su

kokia tai buvo išsakyta. Ir, Tėve, tai leis jiems susimastyti, tai pas juos atves Kristų. Palaimink mus šį vakarą, Tėve. Mes laukiame, veikdami Žodžio pagrindu.

294 Palaimink šiuos brolius, Viešpatie. Atleisk man, Tėve, kad užėmiau dalį jų laiko. Aš meldžiu, kad Tu pateptum juos Šventąja Dvasia tokiu būdu, kad Dievo Jėga nužengtų į visą pastatą čia ir nusidėjėliai galėtų ateiti prie altoriaus ir... ir verkdami ateiti prie Kalvarijos, ir kad ligonys būtų išgydyti, ir būti padaryti dideli ženklai ir stebuklai, ir kad mes visi išvystume stebuklus darančią, gyvojo Dievo Jėgą. Mes laukiame to, Tėve, Jėzaus Vardu. Amen.

295 Šlovinkite Viešpatį! Ar jūs mylite Jį? Jeigu Dievas yra su mumis, pamatykime Jo ženklą!

296 Kur yra ženklas Mesijo, kuris yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius? Jeigu tas Mesijas yra tas pats, Jis turės tą patį ženklą. Kur Jis yra? Kuriai organizacijai Jis priklauso? Prie kurios organizacijos mes galime prisijungti ir atrasti Mesiją, Jo ženklą? Į kuriuos namus atėję mes galėsime Tai surasti? Pagalvokite apie tai.

Atleisk, broli Nevili.

[Sesė kalba kitomis kalbomis. Brolis išaiškina – Red.]

Amen. Šlovinkite Jėzų. Palaimintasis Jėzau! Ačiū Tau, Viešpatie. Ačiū Tau.

Pamokslas išverstas: 28-12-2019

[garsintas pamokslas: <https://youtu.be/mwaxvN1XgR0>